

شاه حسینی

۹۰/۱/۲۲

۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷

خطی
مجلس شورای
کتابخانه

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب ۳۷۳۴۵۶

کتاب مفتاح الخزان و حلاز الداعی

مؤلف اسد الله بن عبد الله طالقانی و لطفعلی تبریزی

مترجم

شماره قفسه ۲۱۰۵۱

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

خطی

۲۱۰۵۱

جمهوری اسلامی ایران

شماره ۳۷۳۴۵۶

خطی

۲۱۰۵۱

۲۱۰۵۱
 ۳۷۳۴۵۶

از دنیا سپنج که بفرمان برود سر و ذوقی که از فرمای خود برود آید با دنیا
و رسول از هر طاسی که گذرد و از دست نماند و از او نشانی نماند
و تبارین قرآن بدینچه ایشان راست نزد خدای تعالی از عزت و درستی ایشان
انگیزت شمر بود که فضل قرآن بر سایر کلام بجز فضل حدیث بر حق بی ممانعت
انجا رواه دیش در فضل قرآن و فارسی وی بسیار است اما بدین قدر چهارشده
بیا اول در بیان فضیلت و ثواب و خاص و غیره صلوات الله علیه
دوره مبارکه فاتحه کتاب است و مثل است بر شش مفتح مقام اول در ذکر فضل
خواندن بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ است که در حدیث و اخبار و در ذکر فضل و ثواب
و فوائد آن بسیار است لهذا بدگر بعضی از آن که تم در زمانه طلب تم باشد می
بر در اینم تعالی الله چه عجزه تا می که گفتار بنوا که در کتب هر مانی با همواره بر سر است آغاز
آن کجا هم داشت و کرد در این دست و پا بر او است حصول هر کار می را بر سر است مفتح
نزد کار آن بر روی خود که ده و تبار است که در کتاب کلامی که در کتاب که بر کلامی
از قدر و شرف و تناسلی بر جمیع آیات و در مقدم است که عنوان مشهور است است
چنانچه باوش مان می جزی که کثرتی بر لایحه ای که می نویسد اول تم خود بر سر آن
نشان ثبت میکنند تا معلوم شود که آن نشان از نزد پادشاه است و پادشاه اول
و بدین جمله در اول قرآن که مشهور است بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ است که در کتب

است

اوست ثبت فرموده که او را در لایحه که در این نشان است است بدانند که حکم است
و از آن بجای در نماز و چون چنین نباشد که بر سر اسم چنین از سما که در کلام
مشتمل در مکان و شرف بسم اعظم مقرون و متعلق است چنانکه از حضرت امام
براهم علی ابن موسی ارضاء علیه السلام مرویست که لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
اقرسالی الیسیم الا عظیم من سواد العین الی بیاضها یعنی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نزدیک تر است بسم اعظم از سایر چیزها یعنی آن در هر چه بود نام حضرت
خیر از نام عدیش روایت نموده مفضل یعنی آن نیست که در کرده نمی شود و خدای
که اول و بسم الله الرحمن الرحیم است و بدینست که من میباید در روز قیامت
بعمر من عشر بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ کوبان پس حسنت نشان در نزد خدای تعالی
که آن بی کرد و در حدیث از سبب آن سفارش می کنند بفرمان میگویند که ابتدای
کلام ایشان سه اسم بود از اسم الله تعالی که اگر آنرا در در یک نماند و کلامی در آن
دیگر گذارند فرح است ایشان را در حدیث آمده است که هر
سند که مؤمن بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ پادشاه در او کمال بر کبریا نازل نما
فرماید که ای فرشتگان بنده که مرا بنام خود خواند الله دهن و در چشم من هم در آن است
چیز او را است کنم اول این که در کتب از حدیث خود در روزی در آن نشان
بسم او را است کرده ام برعت خویش از این عباس منقول است که در این

است

که در زبان فرموده کرده که در کتب آن کرده کی و فیکر لغزش نموند در ملکوت سبحان
و اخبر من فرموده و دیگر اینکه حضرت خدی تب زلف بافت و نور آفتاب و در پیش عالم
استیافت و دیگر در کتب که در کتاب نزول نموده در اول آن اسم است
الرحمن الرحیم بود و در عالم باقی و حرم امر از فرنی که است سبط با بر الوصین
علیه السلام است که اگر کسی بر آن بنام استخوان معانی است از آن
الرحیم و فضل و ثواب آن با کرده می در این عباس میگوید که شرح وضعی فرموده از برای
من یک نشانی جامع با بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ را در سید پیشش و فرموده که اگر تمام کتاب
با یکدیگر چهل شتر را از معنی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و از آن حضرت مرویست که فرموده نقل
آنچه در وی یافت است و نسبت در قرآن است و هیچ آنچه در قرآن است در راه فاکت است
و همه آنچه در آن است در بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ است در با است و فقط با آنچه
و من آن نقطه ام و از آنچه در جامع الاخبار از سید ابی اسحق است که حاصل آن
آنکه هر که خواهد که خدای تعالی او را فرزند زبانه جنیم که ملائکه عذاب است و در
باید که قرأت بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ کند که فرزند و حرف است تا خدای تعالی حرفی با
از آن سپری مانعی که در آن برای رفع کی از آن جامع این کتاب میگوید که بفرمان
است انوار هر که بخورد علی فاطمه حسن حسین باشد علم ستم فرزند و حرف است
لینا هر کس که قرآن ایشان و تبار از دشمنان ایشان داشته باشد با این سبب است

است

و قدس آتش از برکت ایشان گرفته بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و انما است مبدد
از فرزند زبانه جنیم که بی نوری ایشان هیچ علی بدین است مقرون نیست
با آنچه که شرح مفید علی از حدیث کرده است که هر کس با آنچه شرح حضرت رسول فرمود
آید و خواهی که با همه نماز اسلام بر سر ندوی فرماید که بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ را در آنچه
هفت است آن است و اگر در وقت زمین آنچه در وی وقت زمین است تا فرموده
برگزین از آن که فایده و خدای که آن تمام این است که در سید و آنچه از حدیث
از وقتی که آن فرموده است سبحان از زمین را این ملاقات کند با من و دیگر باشد بولایت
علی ابن ابیطالب را از کربن بنده اندام او را در دفع ایضا از امام موسی کاظم علیه السلام
منقول است که فرموده هر کس که با و خدای که بر سر او در روز حوزا ایجاب سبحان و
بعد از آن که با بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بر سر و در امام زین العابدین علیه السلام ایضا
در کتاب جامع الاخبار از جناب مقدس زری مرویست که من بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرحیم کتاب لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ و بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرحیم است و در بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ است و در بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ است
الرحمن الرحیم را در سید ضابطی برای او حرفی چهار هزار حسنه و آنچه در او چهار
هزار حسنه و عید کرد او را چهار هزار حسنه و او را تفریق است که در کلام
مجید فرموده وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَدَعُوهُ بِهَا یعنی هر هزار چهار هزار است

است

پادشاه و با او گران ما هرگز که با او هر چه میسازد و بکار بردن از خود نمی آید پس
و از هر چیزی را بر او خوانند و گفته اند که صد جان داشته باشد یکی را بدین کار بر آنگاه
چون عیسای را که انداختند و او را در پهنی نظر نمودند که آب را بسینا در سیم انداختند
از حیرت گفت ای صدف ای صدف آن آب را بخورد او را هیچ ضرر نرسید از بکت بسینا از حیرت
از حیرت منتهی بود که آن رسیدند آن بجز عکس که بود از آب که نه یعنی گفت که از این
خوشتر تر ندیدم گفته بودم بر آب که در آن گفته ای بکت بسینا از حیرت منتهی بود
و کار او بر است و از باطن از آنکه در کتاب شریف فیه از حضرت صادق علیه السلام است
چون یکی از شاهنشاهی بر خود در وقت جهار گرفتار کند فرزندش که از آن جهار هم ستر سلطان
در او حرکت خواهد بود یعنی سلطان در آن جهار حرکت میکند و آن فرزند از لطفه در او
متولد می گردد و آن را بکت سلطان در او حرکت بودی بنده است و کسی که در شاهی این است
امی مثل زمین تپان را در آن دروغی بگفتن بسیم از حیرت از حیرت و عجز کار او در خصوص
بعضی نیز در است و بسینا یکی در این مقام تفصیل جمیع آنها از طریق امر صلب است
ایشان صاحب در نظر او را در بسینا جناب مقدس نبوی که فرمود بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اسم خط است و این یعنی سر از هر کس که در کتاب اول خدا صلی الله علیه و آله فرمود
که هر کس بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العلی العلی العلی العلی
خدای تعالی از او نجات دهد و با بزرگوار است که هر که در بسینا از حیرت از حیرت از حیرت

در کتاب آن عهد که که شکر نوشته شود و بجز تفسیر آن بسیار خرد خدای تعالی گمان او را
و خبر هر کسی که خدای پاره که بر آن بسینا از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت
او را از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت
در این کتاب آن بود و بر آن بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نوشته بود و از این خبر هم بر این سخن می گویم
که آن را که در آن را در آن اول کردم شب و خواب بلکه گویند می گویند در ای کت بر
کش که در بسینا حیرت آن فرزند بود که بسینا بکت علی فرمود ایضا در همان
کتاب بر این سخن می کند که در اول خدا صلی الله علیه و آله در سیم فرمود من قال بسیم الله
الرحمن الرحیم مَنْ قَالَ ذَلِكَ فِي حَقِّهِ وَ تَوَقَّعَ بِهِ دَعْوَةَ اللَّهِ وَ تَوَقَّعَ بِهِ حَقَّ حَقِّهِ
که هر که در بسینا از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت
آنچه در شرفی در ای بسینا از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت
از بسینا از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت
دید که گفته ای شرفش بودی که در بسینا از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت
از زمین در این او را ایضا آورده اند و از ده هزار کعبه بسیم الله الرحمن الرحیم تا آمد
دو رکعت تا از کعبه در حاجت که دارد از خدای تعالی بطلد حاجت می شود و نیز گفته
که هر کس بگفتن بسیم الله الرحمن الرحیم عبادت نماید روزی بر وی نجات گردد و رضا علی
او را حاصل شود و نیز گفته اند که اگر هر روز بسیم الله الرحمن الرحیم بگوید روزی را لا اله الا الله

بعد از آن خشم که در کل صفت خود داشت با سخن گوید ابتدا از اول سخن می خواند
عبد و آنچه در هر روز کند که روز بروز با خدا در حق کند که هر کس در روز اول که خواهد
او را بطلد بعد از نماز مغرب یکصد مرتبه بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بخواند که روز اول که خواهد
مطلب خود را بر کل گوید و حاجت که بخواهد بعد از بسیم الله الرحمن الرحیم می خواند
بجز بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ زبانه را نام نبرد و بعد از آن که گوید که او را در تمام
عمر چند مرتبه قبل از ختم و بعد از ختم با خدا حاجت ببرد کند و مع که یک فصل از بسیم
فراید بسیم الله الرحمن الرحیم از آنکه روزی که کسی بخواند که بعضی دیگر قطع فرماید
که شیخ کتب شما حضرت نماید تا ظاهر شود بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و میان فصل و ثواب تلاوت
که آن روز تا آخر کتاب است عبادت برین خود از حضرت رسالت پیام صلی الله علیه
و آله نقل کرده که قرآن خواندن همان عبادت است که آن صلاهی تمام روز و صبح بخواند
آن دعوت فرمود بس از نامه انام و مخلوق توبه هر چند توبه نماید که آن را نگوید
که آن صلی است هر که که هر چند است در آن زنده و شک است با او بود هر که از روش و روش
و استحقاق است خدا تعالی منقطع و محروم شود از توبه است روشن که در میان بر سر است
بجز حاجت آن منزل را در بر سر شفا بکت بغایت برسد که در روز و در روز و در روز
جهان پیش از آن معرفت آن عارف می شود که با کت که در کتاب آن می فرماید
در هر روز هر چه برسد بر آن بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ است که هر که از بسینا از حیرت از حیرت از حیرت از حیرت

تعالی من واده یکی فایحه کتاب و دیگر می آید از کمال و نیز فرموده که در فایحه شعی
امه با است و نیز فرموده که هر که این سرور کند هم چنان باشد که هر چنان را
از مردان و زنان صدقه داده باشد و نیز فرموده که حق تعالی حکم عذاب کند بر
بعد از آن آن کوکی که از آن قرم در کتب سوره فایحه کتاب را بخواند حق تعالی
چون بشنود الحمد لله رب العالمین بر زبان آن گوید که در مدت چهل سال عبادت
از آن قرم باورش است از آن سوره فایحه و نیز در سوره ایلین بحسب تعقل است سخن
فایحه را در اول خلاصه فرمودم آنقدرت فرمود بجز کسی که نفس در صورت قدرت است
که صدای تعالی مثل این سوره را در کورته و بجز اول از قرآن فرغ نماند و این سوره اول
اصل قرآن است و جامع معانی قرآن محسوب است همان بنده و صدای تعالی و سوره است
آنچه طلب کند از حق تعالی از دنیا صدقه و حق و نیز فرموده که صدای تعالی فرموده که من
قسمت کرده ام سوره فایحه را میان خود و پیغمبر و ابوبکر و سید مرتضی و سید محمد باقر
سوره داده نام است فایحه کتاب و اتم القرائی و سبغ الشانی فایحه کتاب است که
انتخاب کتاب است و اتم القرائی جامع اصول معانی و سبغ الشانی از جهت کتابت
آن نیست سبب جنبه که در کلام مکتب است که و کذا نکتنا لک سبغاً منی المشافی
والقرآن العظیم و سبغ الشانی از جهت آنکه در بار فرود آمدن کما در که معطره قرست
فرض نما در کما در در سبب سبب که در وقت کشتن از بیت المقدس او هفت نام در کتب

فایحه و کما فی سوره الاساس و الصلوة و الشفاعة و سوره و سوره و سوره
المسائل و الله اعلم الخ صاحب کتاب در این فایحه سوره در حدیث قدسی است
که در حدیث قدسی است که هر که بسم الله الرحمن الرحیم مثل فایحه کتاب یکبار بخواند
بیست و نه حسنت او از قبول کند و از سبب است او که در حدیث قدسی است او را در گوش فرود
ایمن کرد نام او را از عذاب آتش و عذاب نجات و از فرج او که در حدیث قدسی است
ایضا در کتاب در این فایحه سوره که هر که در کتب سبب است که در حدیث قدسی است
و در حدیث قدسی است همیشه ترسان بودم از عذاب است آن چون سوره فایحه را بخواند
بیزا که این سوره هفت است و در ای روزی و روزی هفت است از عذاب است از آن
در ای روزی را بجز در آستان نرسد است از آن بجز در ای جمع بود که این خواندن شرط
در در حدیث قدسی است که سبب است که در کتاب در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
میسر که هر که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
نزد صدای تعالی از روی عزت است که هر که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
صدای تعالی تجا را کرد که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
که این سبب است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
فرمود که آن را که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
که هر که سبب است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است

تبعی ما من معنی آنکه صدای تعالی سوره است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
بینه و آن سوره که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
از حضرت امام رضا منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در حدیث قدسی است
فرمود حدیثی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
کار و ثوابی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
دیگر از امام رضا منقول است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
که هر که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
که هر که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
منقول است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
استند و در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
متحرک شود آوی را خاص است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
نعت مرتبه فرمود الحمد لله رب العالمین که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
حدا کبریا کبریا علی کل حال است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
چون کسی را بچینی که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
الذی عافانی عما ابتلایک میری که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
عزانه صدای تعالی بنده است او رحمت کند بیکر است این دعا الحمد لله رب العالمین

تا در روز چهارم تا در آن شب نشسته بودند و حق و رحمت بار را که هر چه در حدیث قدسی است
صدای تعالی از سبب عبادتی را در سبب از عظیم الایات کرده از جناب است که در حدیث قدسی است
صلی الله علیه و آله است که آنقدرت فرمود که افضل اینها می قرآن الحمد لله رب العالمین
است همان حضرت فرموده که هر که چهار مرتبه الحمد لله رب العالمین است
همان حضرت فرموده که چون نوبت چشم را بگردانند تا در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
حال نرسد مطلب از هر چه در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
فایحه و سوره اول صدای تعالی در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
و نیز همان حضرت فرموده که هر که چهار مرتبه از این فایحه را بخواند از همه
با او این نوری و از آن همه جامع که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
ما در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
می معجز از حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
و رب العالمین شکر آن نعمتهای آن روز را با آنکه در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
آن شب را که الله است و سبب معجزه همان حضرت رسیدند که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
بهترین اعمال است فرمود که هر که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
بگوید الحمد لله رب العالمین که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است که در حدیث قدسی است
قال الله ربنا و کما یصلح الذنایب فی القدر بعد فی قال الحمد لله رب العالمین

سخن و کلمه الهی علی تمام است و چون کلام از حق الرحمن و در دست دیگر
هر که بود از هزار طهرت نسبت بند عار را بخواند و تعالی بقصد سال نماز را که خدا کرده باشد
صیغ کرده اند از وی سب عفو کرده اند بر او اله است نورانی انبیا و غیرت فرمود که نماز
پایه و در پیش بر صیغ کرده اند و بسند معتبر و یکی حضرت صادق علیه السلام فرمود است که هر که
بگوید الحمد لله که کلمه الهی است و در هر روز یکبار بخواند آن را از زمین بازمی آید
و حق می کند خداوند را غیب پیدا نم یعنی جوهری که تو بر از وی ثواب از زمین آید
حق سبحانه و تعالی در جواب این آن فرمود که هر که این کلمه را در هر روز صد مرتبه
تواضع بر حق است **ایضا** روزی رسول خدا صلی الله علیه و آله از چهار سوال کرد که اول
بسبب کس است که در هر روز صد مرتبه بخواند که بر او بر کوه اهدا کند عرض کرد که هر که کسی را
استیلاحت آن بود فرمود که هر که بگوید الحمد لله علی الزبده از کوه اهدا شد **ایضا** بسند
لبی معتبر از صدق آن هر صلوات الله علیه من منقول است که هر که هر روز صد مرتبه
بگوید الحمد لله الذي علی کل شیء کانة شکر نعمها می کند که در هر روز صد مرتبه
را داد کرده باشد و بسند معتبر دیگر از همان حضرت منقول است که هر که بعد از نماز
شام سه بار بگوید الحمد لله الذي یفعل ما یشاءه ولا یفعل ما یشاءون
خداوند تعالی با جبر و برکت بیاورد که هر که در هر روز صد مرتبه بخواند
که در وقت خواب سه مرتبه بگوید الحمد لله الذي علی کل شیء کانة شکر نعمها
و الحمد لله الذي علی کل شیء کانة شکر نعمها

سخن و کلمه الهی الذي ملک فکلمه و الحمد لله الذي یفعل ما یشاءه
و الحمد لله الذي علی کل شیء کانة شکر نعمها و الحمد لله الذي علی کل شیء کانة شکر نعمها
منقول است که هر که شکر کسی که عطا کند بگوید الحمد لله و الحمد لله و الحمد لله و الحمد لله
الله علی کل شیء کانة شکر نعمها و الحمد لله الذي علی کل شیء کانة شکر نعمها
از جناب حدیثی نیز می آید که هر که در هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر گاه از دست شستن بعد از
طعام فارغ شدی دست را با همان تری که در دستش بر روی مبارک خود مالیدی
و این خمیسه را بگوید الحمد لله الذي هدانا لهذا و اعطانا و کل مالک
صلوات و در روایت دیگر وارد شده که هر که بعد از شستن دست کلمه را بخواند
از زمین آید و روزی را می فرماید و اگر کسی هر چه در هر روز صد مرتبه بخواند
عبد الرحمن علیه السلام در هر روز صد مرتبه بگوید الحمد لله الذي علی کل شیء کانة شکر نعمها
المفضل و ذکر عطا کردن است الحمد لله الذي علی کل شیء کانة شکر نعمها
گناهان او را عفو کند و صلوات الله علی کل شیء کانة شکر نعمها و الحمد لله الذي علی کل شیء کانة شکر نعمها
بر آن خواند یعنی بخواند و این کلمات را بر زبان آورد هر چه حاجت ترازیغ و برکت ترازیغ
مکس از طرف منی آید و این کلمات را بر زبان آورد هر چه حاجت ترازیغ و برکت ترازیغ

در آن سبب خود فرستاد عرض کرد که هر که این کلمات را بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
شفا می یابد و در هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
در جنات عبادت خداوند است **ایضا** در هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
که هر که او را فاقه ببرد از هیچ فرقی و در او که عود او را بخواند در هر روز صد مرتبه بخواند
صدی که بد که من با جمعی از فرزندان بقیه اربعه در هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
که هر که او را فاقه ببرد از هیچ فرقی و در او که عود او را بخواند در هر روز صد مرتبه بخواند
که هر که او را فاقه ببرد از هیچ فرقی و در او که عود او را بخواند در هر روز صد مرتبه بخواند
عضو مایه در کمال تقاضا است پس کلمه که گفته را با دادند این مرده از حوض ثواب بسیار بود
و برای شهادت از آن بوی حباب اول صاعقه الهی که هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
شفا می آید و هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
کرده باشد خداوند تعالی در هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
و اگر بخواند خداوند تعالی در هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
در دست کرده که با رسول خدا بخواند که هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
مرده فاقه را در گوش او خواند و ثوابت و ثوابت این قصه را بگفت نوی عرض کرد که هر روز صد مرتبه بخواند
و ثوابت این قصه را بگفت نوی عرض کرد که هر روز صد مرتبه بخواند
و ثوابت این قصه را بگفت نوی عرض کرد که هر روز صد مرتبه بخواند

در برای بخش طلب از شکر کند تا در قیامت در هر کس در آن کلام الحمد لله علی
کل حال بگوید در روز قیامت که هر که هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
کل حال ما کان من احوال الدنيا والاخرة و صلوات الله علی کل شیء کانة شکر نعمها
صاحب در انظار آورده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
و بر از آن حاجت بخواند و با در کف دست خود زنده بر روی خود مالند در هر روز صد مرتبه بخواند
و از در هر سخن از منی آید و از کلمه روی امین کردن و در روز قیامت که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
که هر کس که عود عطا شد پس صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
و در دستان نرفته ذکر جواب بگویم الحمد لله و الحمد لله و الحمد لله و الحمد لله
احزنت شماری و احوال آن روانه انداری هر چند از تو دور باشد و تو از او دوری
اگر شخصی که عطا کرده طفلی باشد که در پنج زبیده باشد باز آید الله صلیک
باید گفت و اگر زن باشد عاقا لست الله و اگر پسر باشد شفاک الله گوید
و اگر شکر شکر خورش آینه الحمد لله و در هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
آنچه خورش نماید الحمد لله علی کل شیء کانة شکر نعمها و الحمد لله الذي علی کل شیء کانة شکر نعمها
فانحة الکتاب از جهت شفا یا امراض و اقسام و انام در شیخ الصادقین از تمام
هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند
عبد الله انصاری از هر روز صد مرتبه بخواند که هر که هر روز صد مرتبه بخواند

رسید گشته از طریق آسمان اگر کوه پند هر اعراب را بر حسب آن مقدم می‌نهند
 بگو از جهت آنکه حق تعالی در کلام مجید خود فرموده است بحضرت جیب خود که در آن
 قرائت القرآن فاستغفرب الله من الشیطان الرجیم و قرآن فدوی عقل
 او کلمه و عطا و تفریح و فی العیوب غیره و اندک اندک از ذوقه مثل صابون است که جابجایی
 آورد و هر کس را پاکت بپسازد چون کسی بخردم تلاوت قرآن کند و مان در میان او
 پاکت شود و شایسته آن شود که کلام مجید حمدت بی بر زبان راند از خدا غایب
 و صف داد آن را برای در آن تبار و مثل کسی که استغفار میکند و حاضرش استحقاق
 بیشتر حق و در پیش سکر ای غشا و در کسبهای شیطان است مثل کسی است که بر توطئه
 کلمی ایستاده و دوی در نه خورجیت که او را جز در او و زبان می‌کند که بنام می‌کند
 از شر این دو بابین تفریح و کرم و بر جایی خود ایستاده و معنی خود در آن تفریح تا در آیند و
 در از شر او این کرد و بشیما الله بنام خدای زای ترش الرحمن سبک کشنده بر حق و جود
 وجوده العظیم بخش بنده بر ایشان ببقا و حافظت از انکسار کلمی یعنی تفریح و تفریح
 که از اول آن بدید و در معلوم بوده است و خود بود جمله تمام و حال الله سرهای است که
 مسی و در صورت بیهوشی و صفات کمالیه و جلالیه است و سیاق کلمی یعنی تفریح و
 پروردنده و تفریح کشنده و سزا زنده کار هر کس را معلمان از آن که همین و است و در حشر
 و غیره رسیده و جود است و در قرآن الرحمن گفته و در جود بار و در آخرت که از حق تعالی همان

آنچه گشته و در جهت و در آن روزمان و در آردن این در پیشت بین
 روان و مالک یوم الدین یعنی خداوند روز جزا با تصرف شدن در آن روز
 بر هر چه در با حفظ اعمال سبکمان تا در آردن رستمان نهایی غلط نشود و باقی
 حساب که بر تبهگان حکم کند که بجز آن آمده روز جزا و در روزی ملک است یعنی
 روز جزا که محکمت و سلطنت او را باشد چنانکه فرموده لین الملك اليوم فلیله
الواحد القهار ایاک نعبد و ایاک نستعین یعنی برای پرستیم و بر تو تکیه
 عمارت نیست و گفته اند که کلمه در اینکه تفریح بصیغه جمع و در وقت نه تفریح
 است که در احکام تفریح مقررات که در مساجد و در یک عقد کرم و بعضی است
 محسب بر این امر را در و باید کرد و با هم را نگاه باید داشت و بحسب راجحی شود
 در شتر ساری است که محسب دارد و کند و بحسب ما فلما هار و سیر و کاه بندید
 حوز را با جادت و کمان نمک معنی تعالی که بر هر آن است که عبادت کسی را که در یک عبادت
 در نماز و عبادت محسب بکنس بر آن عبادت است که بر اطفال آن تفریح و تفریح
 و آنکه استغفار یعنی خاص از توبه برای توبه است در پیش و کلام با تفریح و عبادت و باید کرد
 تفریح تفریح باشد یعنی از توبه که در مساجد است و با تفریح و تفریح و تفریح
 و اندک آن سرودند که اگر حق تعالی در اول آن کس بگذرد که باری او کند محال است که در تفریح
 که در پس فی حقیقه حق تعالی بر او ای کند بدست کس او چون آن است و بدست حق

ام

نظم اگر معنی هر روزی سخن است و هر کس که کار کار خداوند جهان در پس
 بر او خلق بودن بخیر صانع کردن است خاک آن در تو که آب سبکمان نان بر کس است
 یکی از مستخرج چون در نماز بر ایاک نعبد و ایاک نستعین سبده پرورش شد
 و سبقت از سبب آن بر سیدم که مرا بخونید چون بندگی میکنی با او پس
 و باری از او پس چسب از طلب در او بودی از سلطان باری چونی چرا از بوی کوی
ایهیکنا العیاط للشیفیم یعنی ما را راهمانی راه راست در احوال و افعال ما غفلت
 که آن راه تفریط بود میان تفریط و تقوی و تغییر بنایت در ما را بر استقامت کردن
 اسلام است سید نام است و طایفه از طایفه معصومین علیه السلام در در اخبار است
 در ارشد و که مراد بصراط استیم معنی این باطل است آ و بزکواست و ذکر او کشده
 که نام تفریط استیم پس معنی این می شود که با شما ساسان امام حق را تا متابعت
 و باری او کنیم و بر هر کس که او فرستد برویم و در روز استیم کنیم و هفت او را در اول کرم نام
 آخرت ما بخیر و تفریح و سعادت عقلی بریم با نامت در ما را بر معرفت و هفت و متابعت
 او در در عبادت تفریح از کشده که هر که نشناخت نام زمان خود را مرد مردان است
 یعنی بی ایمان و بنده کی گفته که بنام ما را بر راست یعنی بحسب ذاتی خود تفریح در روز
 اتفاقا یعنی تفریح از تفریح کشنده که فرما در تو که در تفریح و تفریح از تفریح کشیم هر طایفه
 تفریح عیب هم تفریح نام ما را راه است که بفضل خود انجام کرد که برایشان تبعیت برت

رسالت و ولایت و صدقیت و شهادت و صلحیت با او آنرا که با او تفریح
 و بگوای لغت بلی که اطلاع بر سراسر احوال است است ایشان را معجزه و تفریح خاصه
 المعصومین علیهم السلام نه راه آن که سبب خوش گفته بر ایشان و بر کفر اندام نموده اند
 نه راه و هر دو آن که سبب تفریح در همانند و نقل ایجاد و تحریف کتب برایشان خشم
 گرفته با هر که جانب تفریط داشته باشد و لا الاضالین و نه که آن معنی بگوید طرف
 مختلفه و سبب تفریط و اندک اندک راه تفریط است که در سبب و تفریط در آن سبب تفریط
 و بر سبب تفریط که گفته اند با هر که از جانب تفریط داشته باشد در آن سبب در اولی است
 صدق از تفریط کتاب بر روی و در تفریط سبب تفریط و فضل و ثواب مرده تا تفریط آنکه سبب
 طریل در آن است که در صحن آن نیست که فدای تعالی نموده که قسمت کرده ام تا تفریط
 آن کتاب را میان خود و میان بنده خود بر نصف آن برای من یعنی در صد و شصت است
 و نصف برای بنده من که در آن برای تو طلب هدایت است تفریط از طریق طرف دو
 صلوات می نماید مرند و مراد آنچه سوال کنی چون بنده که بسم الله الرحمن الرحیم
 صدای تعالی میفرماید که ابتدا که در سبب من تمام من برین نام است که کارای او را
 با تمام بر تمام و احوال او را مسابقت کرد و نام برین چون گفت الحمد لله رب العالمین
 تعالی که کرد که حد در آن سبب در دست است که گفته می که او است از تو من است
 در اینکه با اینکه از او صدق گفته بر تفریط و اقصان من است که او را میگویم شهادت است

ام

می فرمایم برای بر نعمتهای دنیا و نعمتهای آخرت را دفع می نماید از او جای آخرت را
 چنانکه دفع نمود از او جای دنیا را پس چون گفت که خیر العظیم مدای تعالی گوید
 که شهادت را برای من باینکه بدستی کس من رخصت و رحیم گواهی بر کم شما را که بر
 و فری سانه ایست از نعمت خود بهره اولی پس چون گفت مالک یوم الدین مدای
 تعالی فرمایند همی کبر شما را که چنانکه اعتراف کرد بدستی کس خداوند فرمایم
 هر آینه است آن میکنیم البته در روز حساب او را بر آینه می پذیرد خداوند
 هر آینه دوی گندم البته از نسیب است و پس چون گفت ایناک لعنک مدای تعالی
 گوید راست گفت بنده من در حدیث میکند گواهی میگویم شما که هر آینه ثواب میگیرم
 البته او را بر عبادش ثوابی که از نعمت بر او برادر که تلف اوست در عبادت وی مرا
 پس چون گفت یا ایاک نستعین مدای تعالی فرماید که من استغاثت کرده بودم
 آنچه آوردش همی کبر شما را که هر آینه اعانت او میکنم بر کارش و هر آینه بنفرد او را
 البته در سختیهای هر آینه میگویم البته است او را در روز صیبتش پس چون گفت
اهدنا الصراط المستقیم تا آخر در حق تعالی که در این راهی بند من است یعنی
 از آنکه مستغنی بارت و در بنده است آنچه سوال نمود بر تحقیق که توجیه کردم بر آنکه
 یعنی دوی شبات بر هدایت را معطای نمودم بوی که آرزو کرد بر طایفه اهل بیت است
 و این که اینند او را در آنچه فرمود از آن از طریق معاندین در اصل صلوات است

کتاب شریفه الفیضین گفته که الحمد لله حرف است و مدای تعالی بنوعی وقت نماز و شبانه
 روز بر بنده خود فرض کرده هر که این پنج حرف بر زبان راند بر مقصدی که در این پنج
 وقت نماز کرده باشد مدای تعالی از او درگذرد و قبول کند بقله حرف است
 سحر را پنج قسم کنی شد ثرد مدای تعالی است در بهشت آفریده است هر که این است
 حرف را بر زبان راند مدای تعالی شش در بهشت را بر وی او کشت بدوی یا علی
 ده حرف است ده را بهشت نمی آید بجز در حق تعالی بجز در عالم آفریده است
 هر که این بجزده حرف بر زبان راند مدای تعالی هر چه نوری که در دیده هر روز عالم است
 بنکی در نماز احوال او برسد و مصیبت هر کند الرحمن حرف است هر که شش بار
 باینچه قسم کند بیست و چهار باشد مدای شبانه روز بیست و چهار مرتبه
 هر که این بیست و چهار حرف بر زبان راند مدای تعالی این شبانه روز را از برای او
 جزا دهد و از بلا که نمودار او است بر شش حرف است شش بیست و چهار مرتبه که می
 می شود مدای تعالی هر روز آفریده هر که این حرف را بر زبان راند مدای تعالی
 طاعت یکبار در نماز احوال او ثبت کند یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین
 حرف است چون بیست و چهاری قسم کنی تمامه می شود هر که این پنجاه حرف را بر زبان
 راند مدای تعالی تا آخر شصت و چهار مرتبه در سال آفریده خداوند عالم آن مدت را بر او
 کرد یا ایاک نستعین پانزده حرف است چون باز ده بار باینچه قسم کنی

کند

مسکنه او در نقصان دوی برکتی باشد در آن است از جناب پیغمبر صلی الله علیه و آله
 روایت کنند که آن پس آن که غایب باشد یا غایبند در محضر صان درگاه حدیث و غیر
 عبادتی که بنده عرض کند قرآن است حسن عبادتی که کتاب خود را در اول نماز صلی
 و آنکه نقل کرده که خواندن قرآن افضل است از آنکه خواندن ذکر افضل است از صدقه و صدقه
 افضل است از زوزه و زوزه پس آنش از حضرت زین العابدین است که خوانده قرآن بفرقی
 که در نماز قرآن کند که استاده است و آنکه شسته است بنام او که بفرقی است
 با عبادت است یعنی اولی عبادت است و آنکه در آنکه از آنکه عبادت علیه السلام است
 که هر که این حرفی کند که مدای تعالی بر آن قرآن از برای او صدقه بنویسد و آنکه
 در هر روز بخندد که در جناب اول مدای تعالی علیه السلام است که هر که قرآن خواند که بفرقی
 در میان هر چه بودی و صدق شده و بر سر پیغمبر بوده است که هر چه بود آنکه در روز
 و آنکه بر سر پیغمبر است که در روز خالی را در روز خیرت نامی بر سر بنده کند
 آن ده هزار سال رود و صد در او پیش نند کیفیت در دنیا بد که کمتر تا ای از آن که عبادت
 صد هزار دنیا باشد با آنچه در دست او در جمیع جهتهای غفیه روز زلف بر کوبیده با آنچه
 برین روز نامه نوشته است است چه آن قاری دهند گویند که آنرا خواند چون او
 نظر کند در آسمانی که در دست راست او نوشته باشد که تو بهترین پادشاهان هستی و خوشی
 سید ابرار و خیر و عبادت و در دست چپ او نوشته است که تو بهترین پادشاهان هستی و خوشی

چپ است در چهار قسمت که تو بیش از زوال این است بی معجزه از مرتب و صبح با
 دوری از خدا و مسلمان گویند که اذا قرأ القرآن فاستمعوا له و لعلکم تتقون
 نزد آنکه آتی خود بود که آنرا نمی چون بدرد او در او هر دو جمله نظر کنند و باج حضرت
 خود را به چشم گویند با خدا این شرف و بر او ای باور گات که کرده با این مرتبه بود که
 ما را این در هر چه رسد که الکافی و در این است که گویند که این ثواب است
 که فرزند خود را بعبادت قرآن کرد بمقتضی دوم در ذکر فضل ثواب عبادت او را که
 بقدر اول قرآن در پنج و غیره مذکور است که این یک روایت میکنند از جناب رسول صلی
 علیه و آله که هر که کوبد با بقره را بخواند مستغرق ثواب مساوی است و در حق تعالی شود
 و ثواب یک کیل در راه خدا بر او که باشد در این مدت اصلاح حرف و نفس گذار
 از دل او نماند و در نماز احوال او نویسد و بعد از آن فرمود که ای ای مسلمانان را در
 کن عبادت من این توره که در این است و ترک آن صحت و نجات در روز
 قیامت در حوائج و در حلال طاعت خواندن و شنیدن این توره را در نماز احوال
 مسجد هر وقت که اول صلی الله علیه و آله فرمود که که هر چه را راستی است و حق را
 ستان قرآن سوره البقره است هر که در او بقره را در اول قرآن آنکه خواند نماز او مغرب و صبح
 بر او خیر است هر چه در دست عبادت در این توره در روز آینه که اول صلی الله علیه و آله
 جزای حضرت و سعادت که با بر زبان آید که بیست و نه روز نماز او در مسجد است

کند

چهره مبدائی بر یکی سلیقت فلان و فلان تا آنکه بخواهد پیش آنکه در سال از هر که کمتر بود
عرض کرد بر رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود ترا را بر این لشکر کوه اندیم نشین
عرض کردند یا رسول الله صلی الله علیه و آله که در سال از هر که کمتر بود بر سران ابریه زنی خنود کلاه
سوره البقره را میداند بخشاید اندید و نیز حضرت سوات سینه فرموده کما علی علی سینه
ولد آدم و نوح و سید علی و سلمان سید عالم و سید محمد و سید ابراهیم و سید جعفر و سید موسی و سید
سیند کوهها و سوره سینه در قضا و کشته در حرم سینه ما هم در قرآن سینه کلاهما سینه
قرآن سوره البقره و سوره البقره البقره البقره البقره البقره البقره البقره البقره البقره البقره البقره
که هر که سوره البقره را در آن اعران را بخواند در روز قیامت این هر دو سوره در چشمش نوشته
برسد او را تا سینه اش از روز قیامت در روز قیامت که هر که سوره را در دنیا در
در عهد بنده در عقیقه بر بنده بنده رسد باید که تلاوت سوره البقره نماید و انشا در
کتاب در الفیض مذکور است از سهیل بن سعد سادی که جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله
فرموده که هر کسی سوره البقره بخواند سینه اش شیطانی نماند از انبیا و از امام معصوم
صالح علیه السلام مهمل است که این سوره را در وقت بر بر در خانه با هر چه خواندند یا
نویسند و بر کوشش بنده خدایا یاد هم از آن حضرت مهمل است که این سوره را
نویسند و بخوانند در روز قیامت از روز قیامت هر دو سوره را در چشمش بنویسند و در روز قیامت
و اگر بگوید که سینه از روز قیامت با باز شود و اگر بگوید که سینه از روز قیامت با باز شود

و اگر آب بر بنده با نایف دهنش نرسد از آن ناله شود و فراب غازی که در احد سینه
باشد خواند این سوره را کرامت کند و در آنچه که در کتب آمده است در سوره
کتاب در الفیض مذکور است که جناب حضرت زین العابدین علیه السلام فرمود که هر که سوره
بخواند سوره را که اعران را از برای آنکه ایشان بنامند در روز قیامت بخواند و در
ابری بخواند در سوره این بخواند در وقت از هر خان که با هم باشد بخواند و در وقت
سیکونید از برای قاصدان خود و دعا میکنند قاریان خود در حضرت که هر که سوره
آن اعران را بخواند او را هدایای تعالی فرستد هر که سوره را در دنیا در
آید که هر که در شب بخواند آن اعران را تلاوت نماید فرمای قیامت او را دو برابر
بهر چه چون برق از صراط پاک کند و در کتاب در الفیض مذکور است که هر که سوره را
عمر آن بخواند او را در هر چه میبندد از هر صراط پاک کند هر که سوره را در هر وقت
که هر که این سوره بخواند از هر چه میبندد از هر صراط پاک کند و در وقت از هر خان
باشد و اگر در روز شنبه بخواند در وقت در هر محیثت او شود و اگر در روز شنبه بخواند
در روز و در وقت بسیار برسد و از آنات محقق باشد سینه اش پاک شود و اگر در روز شنبه بخواند
در وقت بسیار برسد و از آنات محقق باشد سینه اش پاک شود و اگر در روز شنبه بخواند

که جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده که هر که سوره را در روز اول سوره البقره و در
الکسی باقی الفیض ما در آنکه بود آن و آنکه آید آخر سوره البقره را بخواند سوره البقره را در روز اول
نویسند سلطان بن زینب که او را فرمود که در آن حضرت امام معصوم منقول است
که هر که سوره البقره را در وقت خواب بخواند از آن فرج آید هر که سوره را در روز شنبه بخواند
و در حضرت سواد در روز اول سوره البقره که در کلام آید عظیم است از آن است
که بر نازل شد فرمود آیه الکسی و سینه معجز منقول است که شخصی حضرت صادق علیه السلام
شکایت کرد از آن حضرت فرمود که آیه الکسی را در ظرفی بنویس و آب به جوشانند و بخورد
و از حضرت امام موسی خاتم علیه السلام منقول است که هر که سوره را در روز شنبه بخواند
فرمود که شکر کند که در روز قیامت و بعد از آن سینه اش پاک شود که هر که سوره را در روز شنبه بخواند
آورد این شد بعد از آن سینه اش پاک شود که هر که سوره را در روز شنبه بخواند
کرد و هر چه شد بر زبان سینه آیه الکسی بخواند پس به ناله برات یا از این این
هر روز از آنش هم و سینه معجز از حضرت ابراهیم علیه السلام منقول است که کسی که سینه
از برای وقت باشد آیه الکسی را بخواند در خاطر خود فرود آید که بطرف میزد و ترسش آید
عاقبت می باید که سینه اش از طریح آفتاب باز شود و هر چه سوره را در روز شنبه بخواند و در روز شنبه
آنا اول کلامه و در روز و هر چه سینه آیه الکسی بخواند از آن نایف حفظ نماید چون کسی خواهد
از خانه بیرون آید چند آیه از سوره آل عمران یعنی این خلق المسموح است و الا لکن

تا آخر سوره یا آیه الکسی و آنرا از کلامه سوره بخواند که در وقت غمی یا غمی دنیا و آخرت
او می خورد و سینه معجز از حضرت امام معصوم علیه السلام منقول است که حضرت در آن حال
عبودانه فرمود که هر که سوره سینه آیه الکسی بخواند چنان باشد که دست سجده بر زمین است
کرده باشد و از حضرت ابراهیم علیه السلام منقول است که هر که سوره را در روز شنبه بخواند
سوره باشد و سینه در آن خواند آیه الکسی را در روز شنبه بخواند که هر که سوره را در روز شنبه بخواند
فصیلت دارد و در هیچ حالی آنرا ترک ننماید یعنی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله هر چه
داد آیه الکسی از آن فرج آید هر که سوره را در روز شنبه بخواند و در روز شنبه بخواند
بروز بود آن حضرت بر عهد بسکه فرمود که آن را بخواند این کلام از آن حضرت شنیده است که هر که
شب ترک خواندن آن فرود آمد سینه معجز خواند در هر شب یک مرتبه بعد از آن وقت پیش از
ناله و سینه معجز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سوره را در روز شنبه بخواند
بخواند و وقت نماز بود آن خدای تعالی باشد در حدیث دیگر فرمود با علی بر زبان بگفت
آیه الکسی بعد از نماز فریضه بسیار سیکه گفت و عادت نمی نماید بخواندن آن یکی بخواند
یا صدیق پیشبندی **بیشک** از جناب محمد بن ابی هریرت که هر که آیه الکسی بخواند
در روز شنبه بار بار کند خدای تعالی مراد را بر سرش از روز شنبه که هر که آن سوره را بخواند
در باشد در هر روز و تقاضای از فرشتگان آید و باشد که هر چه سینه معجز بخواند
میکنند برای آن سینه را در وقت و بغیر صدیق تعالی که ای فرشتگان که هر چه سینه را

آنچه بدتر است دم گاه گرفتار ما که در آن برای بنده بود و گوشه بر طرف است خش
 خرد و چنانکه من در ادبیات پیغمبر و او را می بیند و نیز در اول صلاصتی اله علیه و آله فرمود که هر که بگردد
 نماز فریضه آیت الکرسی بخواند خداوند عالم عطا فرماید درخشش چهره در دنیا اول عیاش کران
دوم عمل صادقان **سوم** ثواب پیغمبران **چهارم** روزی بروی سراج کرد **پنجم** از عهد
 جلا که مکنند **ششم** و چهار روزی در قبر گرفت فرماید اول قبر برین فرقی کرد **دوم**
 سوال بخیرین روی آن کرد و در چهار در آن وقت با دعا عطا فرماید اول چون برق اضراق
 بگردد **دوم** آنکه بر پیشانی ساند و در روز عرش گرفت فرماید در فرود هر که از نماز
 فریضه آیت الکرسی بخواند خدای تعالی فرستد از ایشان فرزند گشتن است بر وی نرسید گشتن
 محو گرداند تا روز قیامت **محقق** **سوم** در فضیلت آیت الکرسی چون این آیه فریضه بخواند
 بر او عمل اسلام از توحید و عدل و قدرت و حیات و رسالت و غیر آن از این جهت
 قضای بسیار و خواص بسیار در او مندرج است و ثوابش کثیره بر ترات آن مرتب است بیان
 فضیلت این در **تبع** **الاصحاب** ذکر است و در این مختصر نیز چند حدیثی در باب ثواب است و
 حواصی آن گفتنی شود از اخبار معتدس نبوی که مشغول است که هر که این دو آیه را بخواند
 در وقت شب نماز کند حق سبحانه تعالی او را از جمیع آفتها و بلاها که خداوند عالم فرستاده است
 و اگر در با دعا بخواند او را از جمیع آفات و بلاها که خداوند عالم فرستاده است و این دو آیه آیت
 الکرسی و دیگر اول دو حکم مؤمنان **یک** که آیت الکرسی را در هر روز بخواند

که اگر شیطان از آن بگذرد در خود ماسی آورد و در آن وقت که در سجده است و در آن وقت
 سر زده و در او بر وی و با او بر او که کند و آنچه در او است و در او است و در او است
 بعد از آن حجاب ایستاد و در آن وقت که در او است و در او است و در او است
 خود بسیار آن را با هر خود و پس بخورد که حق تعالی بزرگتر بر این است که فرموده است و نیز
 آن حضرت فرمود و عظیمترین آنست که در آن حجب و انقض شده آیت الکرسی است هر که از آن آیت
 فرماید حقیقتا **لی** فرستد و فرستد تا همه های نیکت او را در میان او ثبت کند و عظیمها
 به او را حق می گرداند تا در روز که از آن ساعتی که آیت الکرسی خوانده هر که در عقب فریضه
 آیت الکرسی را بخواند شایسته است که در آن حجب و انقض شده است و در آن وقت که حق تعالی
 بهشت را در هر که از این آیه حجاب آیت الکرسی بخواند خدای تعالی او را از جمیع آفتها و بلا
 این گرداند و همچنین پس از او از بلا این سزاوارتر است که فرموده است و نیز این را
 هر که از آیه است و در آن آیه الکرسی است هر که در عقب از فریضه بخواند در آن آیه
 در برده شود به جهت صل کردن تا آنکه حقیقتا لطف و رحمت خود بخورد تا آنکه نظر نماید و
 گناهان او را بیاموزد و هر که در هر روز یکبار بخواند که خدای عزوجل فرستد فرستد که عظیمها
 نیکت او را ثبت نماید و برایش را بفرماید و هر روزی که آیت الکرسی بخواند ثواب از او بسیار
 که در آن است **بخت** حق تعالی چنان فرمود که هر که از فرقی که مغرب مردم بخواند و در آن وقت
 و غیره ای بسیار بر او فرماید و در آن وقت که از فرقی که در آن روزی که آیت الکرسی بخواند

مرد است که فرمود آیت الکرسی **چهار** که است و در هر که بخواهد برکت است و از آنجا که نام
 هر یک است هر دو است که هر که یکبار آیت الکرسی را بخواند خدای تعالی هزار گزده از گزده است
 دنیا و هزار گزده از گزده است حقیقی از او بگرداند که گزده است در دنیا و در آن وقت که در آن
 هزاره آنست عذاب است **یک** در او شده که هر که از آن روزی که بخواند آیت الکرسی
 بخواند خدای عزوجل عطا فرماید در آن فرستد تا معادن او بنشیند تا بجز آن او برسد و نیز از
 نقل آمده که هر که عبادت کند خدای تعالی بسازد از فریضه از فرقی که در آن
 خدای تعالی بشود و حق غایب خود خدای تعالی از فضل و کرم خود چندان اهل است
 فرماید روزی رساند که در میان گذشته باشد و هر که در هیچ نام بخواند از فرقی که در آن
 این کرد و در آن حق تعالی باشد و از عذاب آتش محفوظ باشد و در حساب و در عذاب
 از رخص این کرد و در آن حق تعالی باشد و از عذاب آتش محفوظ ماند و از حساب
 و از حساب ترسیدن نجات یابد و از آنست که چنانچه در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 و از هر یک است محفوظ ماند و برکت عظیم در آن پیدا کرد و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 زیاد کرد و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 مرتب نزل خود را در بهشت را ببیند و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 قیامت نماز کرده و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 بسیار در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن

بنده گرداند و برای خواننده آن ثواب است پیغمبر گرفت فرماید در هر وقت که بخواند
 رسید که ثوابش پیغمبر به هر دو برابر هر حرفی از آیت الکرسی فرستد بیافریند
 که برای او ثبت کند تا روز قیامت و ثوابش با او در میان آن ثبت است و نیز
 آن حضرت فرمود که این آیه عظیم تر است از قرآن است و نیز آن حضرت فرمود که هر که این آیه
 بخواند در عقب هر فریضه حق تعالی سید قدرت خود ستودنی تفضل او را عطا فرماید
 که با پیغمبران چهار گزده باشد و در راه خدای تعالی سید شده باشد و بعد از آن
 مسعود کند که اول هم فرموده که آیت الکرسی عظیم تر است از هر چیزی که حق تعالی فرماید
 و حضرت امام غیر صادق فرموده که چون آیت الکرسی خوانده شد از آنکه عرش ارضی که در
 شرق و مغرب بود همه روی در افتادند و ابلیس رسید و فرمود در آن وقت که مشیت
 عظیمی واقع شده من بر دم از شرق تا مغرب کردم بر زمین که چاه شتر رود از ده پس در
 عالم گشت تا بعدینه رسید عربی گفت که در شب چه قدر از او داده که کدام عظیم نال
 گشته گفت حضرت رسول مرا خبر داده که آن آیه عظیم تر است از آنکه عرش خدای تعالی
 نازل گشته از بهشت آن پنهانی عظیم که در عالم بود همه روی در افتادند و ابلیس معین
 نیز در وقت قدم خود آمد و خبر داده پس عظیم گشته و نیز از آنکه حضرت مشغول است که هر که آیت
 الکرسی را بخواند حق تعالی برای او ثواب فرستد تا برای او دعا و شفقا کنند و در آن
 روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن

ضمای بعدی در شکلهای مرتین من عوض کردند که در حال شکلی آن جوان ماند
بر گفتند ای خیر بشن چون شرم نهاده در بد پس گفتند تا ما بشن این شرم
و بعد از آن در خانه بود گفتند که این همه از تو است من از تو ای زلف سپید
و خدا را شکر کردم و بعد از آن جمیع شرمه بر من فرست که در هر چه خراب کار بر در چون
با رفتم گفت چنان می نماید که آیه الکرسی را بر لبها میخواند که تو را یکی با منی گفت از آنجا
که آیه الکرسی بنام گوید و صد هفتاد و پنج حرف است و در آن دو یکصد و هفتاد و یک
حرف است و من چون آن را شنیدم از حفظ و علم او و معانی او در بعضی علم قرآن نجیب
کردم بیچ گفت ای عبدالله هر که آیه الکرسی را خواند مسکرات است را و آن که در دنیا
شد آنچه بدست بیان شرد آیه الکرسی حافظ را زیاد میکند از آنچه در دنیا است آیه الکرسی
دارد شده که هر که را حاجات پیش آید در آن عاجز نباشد و در آن وقت آن خواند کرد
با بد که هرات سازد بخت آتمم آیه الکرسی را بخواند و چون بیان در همین رسد لطیف
عبد است آن هم را با طر کند آنکه که معصوم ظاهر شود اگر کسی را دشمنی باشد با و حاجت
تواند کرد بخت خوب است دشمن چون بیان در و سب که یکم تا بیان آید بخت آن
دشمن را با طر کند آنکه معصوم گردد و اگر چه هر که در میان مردم در نظر ملائین در دشمن
عزیز کرد و بعد از آن جمیع و تقابل از طبع آفتاب و مشکلم با بر و تونی شرد بعد از حدیث
زینت آیه الکرسی خواند هر زینت بختی از بهاسته در و نوست هم بگفت و در و

مجمع اعضا مالک در خواندن آیه الکرسی ابتدا بدست راست باز بدست چپ پیش
روی و خلف و فرق و تحت الکرسی سه مرتبه آیه الکرسی بخواند و بگفت است خود
و در هر روز خود مالک همین فایده دارد **کتاب** در جمع الفاظ بحر است و در هفت
رسول سه منقول است که هر که آیه الکرسی را بخواند و بر گردن طغیانند از آنات
و بیات محفوظ ماند از زخم و در دست که دردی بود و کان در هر شب آیه الکرسی
بخواند ای و با بد میدی و آیه نه آملی شی در بدست و خورش کرد که آیه الکرسی بخواند
شب در خانه بیدار شد آیه الکرسی خواند و بیابان و کان میداد با در بیان آن در
و کان گفت ده بود و بگفت در کان بود جمیع کرده و نهاده و دردی نماند و بد با گفت
این چه جادو است و تو کیستی و آنچه کار داری خراب را در آورده و گفت ای صاحب کس با
که من چیزی از تو نبرده ام و نیکو نتوانم هر چه بدست و قطع من بشنود صاحب کان گفت
بگو چه سگویی گفت من در حال اول شب آدم در دران کان باز کرد و جمیع را جمیع کردم
و در سه مرتبه در آن شب نام برام چندتا گوی که در در این شب در شب را بران با بود جمیع
بدر ترانسم بر ما کنون تو آمدی اگر توانی مرا خوش کن در او را من کس نرسد که در کان را
کنم صاحب کان است از او در وقت خدا را شکر کرد **کتاب** در بدست که دردی از گفت
که من بجز در بد چنانچه در حدیث از صاحب کان عاجز مانده ام و در خواب نیز نشستی آیه الکرسی
کردم که بخیری از آن است که آیه الکرسی خواندم و با وجود دیدم در حاجت شرم

و در روز دهم پیش سیاده اند با یکدیگر گفتند که این مرد آتی چند از خوان بخواند که در آنجا
سید و شفت و پنج مرتبه است و نیز یک مرتبه است و بنسید و شفت آن خندان
که خوشتر است راست آید و اگر اعم **مقاله چهارم** در هفت گوی است که هر که در کتاب
منجیح اسمعین بنامه از ابرار زمین ۴۰ مرتبه که در وقت که جمیع کسانها در زمین با در آنچه
در آسمان از انواع مخلوقات در از نادن گوی اند چهار مرتبه و کند بر کسی که
بفرمان خدا از این فرشته اول بصورت آدمیان است و آن گوی نوزده مرتبه است
نزد خدا تعالی و این فرشته را میسند برای مرغان و فرخه و در میسند و طبعش شایسته
برای آدمیان و فرشته دوم بصورت گاو است که بهترین چهار بیابان است و در آن میسند
و طبعش شایسته در روزی می نماید برای چهار بیابان و فرشته سوم بصورت گوسفند است که بهترین
مرغان است و در آن فرخه میسند برای روزی مرغان و فرشته چهارم بصورت شیر است که
بهترین سمیع است و در آن میسند و طبعش شایسته در روزی می نماید برای سمیع و در آن فرخه
که در جمیع این صورتها سمعی میگویند از صورت نوزده و یکدیگر میسند از نوزده و چون
جمعی از نوزده اصل کرب در این فرشته میگویند که بصورت گاو بود و در روزی سمیع است
بجهت شرمندگی آنکه انبای میسند در آن بصورت فرشته رسان که در آن
از آنکه عذاب خدا تعالی نماند بر او و در آن نماند و نیز از سبب در آن
که حضرت سائده از لفظ کرسی معنی عقیق را از او فرموده و کرسی را از کز است و

و هفت آسمان بخت است و هفت در جنب است و هفت در پشت که بر کسی آنگاه در آسمان
و یکبار از این زمین هم مردی است هر گاه از او گوی چندان است که هفت آسمان بخت
زمین و کرسی در پیش عرش است و همان کرسی چهار فرشته اند و هر فرشته چهار بیابان
در او و در آن کتب آن بر آن فرخه واقع شده که در زیر این فرشته است یک روزی در آن
چون روی آدم است و بیان روی روزی آدمیان خوانند روی دیگر بصورت گاو است و
چنان روی روزی می نماید و در آن کرسی در آن کرسی است و بر آن روی روزی سمیع
بخوانند روی دیگر بصورت گوسفند است و بیان روی روزی مرغان خوانند و در آن فرخه
روایت کنند که در آن فرخه فرموده که بیست و هفت آسمان در میان کرسی است
صلح در میان باقی و در آنجا آمده که میان عرش و کرسی چهار بیابان است
میان هر چه بیابان است و یکبار نصیب راه است که اگر آن چهار بیابان را همان کرسی از نوزده
علاوه عرش بر خشتی **مقاله پنجم** طریقیه شرم کلام عظیم آیه الکرسی در آن کس است
که بعد از این بسیار دارد که در آن کس است که در آن کس است که در آن کس است که در آن کس است
در او کند بد که برای آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
رفع دشمنی و نجات یافتن از بلا که در آن کس است که در آن کس است که در آن کس است که در آن کس است
در این آیه که در آن کس است که در آن کس است که در آن کس است که در آن کس است که در آن کس است
دشمنی و نجات یافتن از بلا که در آن کس است که در آن کس است که در آن کس است که در آن کس است که در آن کس است

در کلامی که گفته شد از کتب از جناب شیخ ابانبر است که هر که در این
 معنی است را در حق خدا بدین سه مرتبه بفرستد بدین سه مرتبه که در
 حوزب حوا بدید هرگاه واقع شود آسوی را بلائذ هرگاه خود کسی غنی شود پس بخیر
 بقا در مرتبه که از آن خیر فرزند از وی در راهی بدی که از آن خلاص شود غنی شود
 در هرگاه امدی نزد حکم ما برود بخیر از آن آیت مبارک است که در مرتبه و نیز حکم
 در دو عالمی او بر آید شود اگر امدی خصی داشته باشد بخیر از آن مرتبه در دو عالم
 بر وی امدی از آن شود و آن آیه تا آیت مذکوره نیست و کلمی با الله صبر
 و کفی بالله حسبا و کفی بالله و کفلا و کفی بربک ما دنیا و نصیر و کفی بالله
 بدوین عبادیه حبیبی امیر و کفی الله المؤمنین الغیال و کان الله
 قویا بعباده **بسم الله الرحمن الرحیم** در نظر علی و سید طاهر در این آیه
 از آن سخن گوید که از آنرا در چهار نوبت بخواند یعنی تا آنکه رسول من انعم
 علی من عبده و اعینکم فی بعض علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم در نوبت ثان
 فقولوا نفل حسبا الله لا اله الا هو علیه توکل و هو ربنا العظیم
 و بعد بر کسب خود در روی تمام اعضا خود و در این نوبت هر که این آیه را
 بگفت بخیر و بدست خود در دو عالم امدی که در دنیا و آخرت در هر دو عالم
 عسی الله ان یجعل لکم من کل شئ کفرا و یبذل الین عاذلیم شیئا موعده و الله عفو رحیم
 کلام اهل بیت

خط
۵۱

بسم الله الرحمن الرحیم در نوبت اول
 لا اله الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو
 کفایت عبادیه بخیر از آن است که در هرگاه خود کسی غنی شود پس بخیر
 بقا در مرتبه که از آن خیر فرزند از وی در راهی بدی که از آن خلاص شود غنی شود
 در هرگاه امدی نزد حکم ما برود بخیر از آن آیت مبارک است که در مرتبه و نیز حکم
 در دو عالمی او بر آید شود اگر امدی خصی داشته باشد بخیر از آن مرتبه در دو عالم
 بر وی امدی از آن شود و آن آیه تا آیت مذکوره نیست و کلمی با الله صبر
 و کفی بالله حسبا و کفی بالله و کفلا و کفی بربک ما دنیا و نصیر و کفی بالله
 بدوین عبادیه حبیبی امیر و کفی الله المؤمنین الغیال و کان الله
 قویا بعباده **بسم الله الرحمن الرحیم** در نظر علی و سید طاهر در این آیه
 از آن سخن گوید که از آنرا در چهار نوبت بخواند یعنی تا آنکه رسول من انعم
 علی من عبده و اعینکم فی بعض علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم در نوبت ثان
 فقولوا نفل حسبا الله لا اله الا هو علیه توکل و هو ربنا العظیم
 و بعد بر کسب خود در روی تمام اعضا خود و در این نوبت هر که این آیه را
 بگفت بخیر و بدست خود در دو عالم امدی که در دنیا و آخرت در هر دو عالم
 عسی الله ان یجعل لکم من کل شئ کفرا و یبذل الین عاذلیم شیئا موعده و الله عفو رحیم
 کلام اهل بیت

در نوبت اول
 لا اله الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو
 کفایت عبادیه بخیر از آن است که در هرگاه خود کسی غنی شود پس بخیر
 بقا در مرتبه که از آن خیر فرزند از وی در راهی بدی که از آن خلاص شود غنی شود
 در هرگاه امدی نزد حکم ما برود بخیر از آن آیت مبارک است که در مرتبه و نیز حکم
 در دو عالمی او بر آید شود اگر امدی خصی داشته باشد بخیر از آن مرتبه در دو عالم
 بر وی امدی از آن شود و آن آیه تا آیت مذکوره نیست و کلمی با الله صبر
 و کفی بالله حسبا و کفی بالله و کفلا و کفی بربک ما دنیا و نصیر و کفی بالله
 بدوین عبادیه حبیبی امیر و کفی الله المؤمنین الغیال و کان الله
 قویا بعباده **بسم الله الرحمن الرحیم** در نظر علی و سید طاهر در این آیه
 از آن سخن گوید که از آنرا در چهار نوبت بخواند یعنی تا آنکه رسول من انعم
 علی من عبده و اعینکم فی بعض علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم در نوبت ثان
 فقولوا نفل حسبا الله لا اله الا هو علیه توکل و هو ربنا العظیم
 و بعد بر کسب خود در روی تمام اعضا خود و در این نوبت هر که این آیه را
 بگفت بخیر و بدست خود در دو عالم امدی که در دنیا و آخرت در هر دو عالم
 عسی الله ان یجعل لکم من کل شئ کفرا و یبذل الین عاذلیم شیئا موعده و الله عفو رحیم
 کلام اهل بیت

در نوبت اول
 لا اله الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو الا هو
 کفایت عبادیه بخیر از آن است که در هرگاه خود کسی غنی شود پس بخیر
 بقا در مرتبه که از آن خیر فرزند از وی در راهی بدی که از آن خلاص شود غنی شود
 در هرگاه امدی نزد حکم ما برود بخیر از آن آیت مبارک است که در مرتبه و نیز حکم
 در دو عالمی او بر آید شود اگر امدی خصی داشته باشد بخیر از آن مرتبه در دو عالم
 بر وی امدی از آن شود و آن آیه تا آیت مذکوره نیست و کلمی با الله صبر
 و کفی بالله حسبا و کفی بالله و کفلا و کفی بربک ما دنیا و نصیر و کفی بالله
 بدوین عبادیه حبیبی امیر و کفی الله المؤمنین الغیال و کان الله
 قویا بعباده **بسم الله الرحمن الرحیم** در نظر علی و سید طاهر در این آیه
 از آن سخن گوید که از آنرا در چهار نوبت بخواند یعنی تا آنکه رسول من انعم
 علی من عبده و اعینکم فی بعض علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم در نوبت ثان
 فقولوا نفل حسبا الله لا اله الا هو علیه توکل و هو ربنا العظیم
 و بعد بر کسب خود در روی تمام اعضا خود و در این نوبت هر که این آیه را
 بگفت بخیر و بدست خود در دو عالم امدی که در دنیا و آخرت در هر دو عالم
 عسی الله ان یجعل لکم من کل شئ کفرا و یبذل الین عاذلیم شیئا موعده و الله عفو رحیم
 کلام اهل بیت

خط
۵۱

باز بماند با بطنان با سلطان با حاکم با بکر با کرم السماوات والارض
با حق با قوم با اهل کمال والا کرام با شوق با شوق با شوق با شوق
المنطق انک علی کل شیء قدیر با حق با قوم با حق با حق با حق با حق
مسبح مشرک در حق صفای حاکم و فرعون است صمد بگوید با الله لا یؤتی الا
و صمد بگوید با حق فی النطق و الغیاب با مطوع الفیض و الاغیاب از
الله معصومین منقول است که هر که روز بگردد این آیه بخواند بلا عیبی نزد الله
لطیف عبادیه یزید من شفاء و هو العقی العزیز **بها** در بعضی ادای
دین و کف بشر کارنامه و گزیده در روز صمد بگردد در بعضی از روایات بسیار
معنی منقول است که هر که چهار نام را در هر روز در هر روز در هر روز بخواند که در روایت
سبک که هر کس از زبان معتبر معنی قول گوید که هر روز آن را که خواند و قرائت کند
با حق با حق با حق با حق **بها** در حضرت ام مومنین کاتم مفرود که هر کس
هر روز تا رسیدن بگوید بشارت با الله العظیم و بحمد الله استغفر الله و
الیک و استغفر الله من فضله که سبب اسباب دل بسیار می خورد **بها** در حضرت
ابراہیم مرتبت که هر که هر روز تا رسیدن این کلمات را در هر روز بگوید هر کس که در
از طرف بگوید با حاجت معقول است سبحان الله العظیم و بحمد الله استغفر الله
و استغفر الله من فضله **بها** اگر خواهر مرده است زنده باز آید در وقت زود قیامت

آداب بن در هر سه نوبت از بند بسیم الله الرحمن الرحیم لا اله الا الله العزیز
بکل مکان لا اله الا الله المذکور بکل لسان لا اله الا الله العزیز
بکل لسان **بها** در روایت است که هر کس بر روی قبر بسیار بگوید این کلمات
استغفار بسیار نماید و این کلمات را بسیار بگوید سبحان الله و بحمد الله استغفر الله
و استغفر الله من فضله **بها** از حضرت ام مومنین منقول است که هر که در وقت
عبادت تا رسیدن ده نوبت بگوید سبحان الله العظیم و بحمد الله استغفر الله و استغفر
من فضله در روزی که در سجده و در سجده است که هر که هر روز تا رسیدن این کلمات
بگوید سبحان الله و بحمد الله سبحان الله العظیم و بحمد الله سبحان الله العظیم و بحمد الله
بطرف شکسته آورده در روایت است که هر که هر روز تا رسیدن این کلمات
فی الا که فی الصدق و فی البص من الصادق من قال سبحان الله و بحمد الله سبحان الله
العظیم ختم نوره استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله
حضرت رسول الله که هر که هر روز تا رسیدن ده بار بگوید سبحان الله العظیم و بحمد الله
عمل و لا تراه لا اله الا الله العظیم الختم نوره و عبادت و تقرب می در آن شدن تا
مخلو ماند و فی المعانی و الاضمار من الصادق و اللذین قالوا لا اله الا الله هم
مخیرة ان کرم و افضح منی و من الدنیا و الاخرة **بها** در کتب معتبره است که
در معنی نام بگوید ان ربی الله الذی لا اله الا هو علیه توکلت و هو
الغنی

العرش العظیم صبح صفا صمد بر آورده شود **بها** بچه ادای دین ششده چهار
بار این عظیم بخواند روزی از این ناست با یاد هات با حق با نائل میر
تجربه رسیده با جازم بخواند روزی از این ناست **بها** او را که در این کلمات
تقرض دشمنی بسیار حاصل حاجت و حاجت که در طلب برکت و توکل می که هر روز
در سجده می بخواند الله صبح حافظا و هو اعظم الالعین **بها** چه نرسد
احوال هر روزی صمد ده نوبت بخواند و معنی منقول است که هر که این کلمات را
خدای عز و جبار را بخواند در هر روز تا رسیدن بر سرته و کلامی باشد **بها**
روایت است از حسین بن خالد که گفت در روز مراسم صمد هم قرص بهم رسانیدم
و چهار صد هزار در پیش از آن غرق بودم و طلب کاران مرا جازم که بودم چون
مرسم صبح شد هم که بهمان در دروم و خود را بگفت بر من صبح بخیر بگویند
بگوید بگفت آن حضرت فرمود عرضی حال خود کردم **بها** حضرت در کتاب خود فرمود
این دعا را بخواند در عقب هر نماز غیره بگوید که اللهم انی استسئلتک بالاله
الا انت حی لا اله الا انت ان توفی بیلا اله الا انت اللهم انی استسئلتک بالاله
استسئلتک بالاله الا انت ان توفی عتی بیلا اله الا انت اللهم انی استسئلتک بالاله
استسئلتک بالاله الا انت حی لا اله الا انت ان توفی عتی بیلا اله الا انت
بدین کسی که قضی حاجت تو شود و آن کسین بگوید که چون عادت غرضم رسید

که چه باه کثرت که هیچ فرقه‌های از او باشد و صمد از او هم ترا خواند با نماند
در روز نشانی که **بها** حضرت از حضرت است چاه صفا که هر که هر روز در روز
صبح نوبت است و دعا را بخواند فقر و غریب روی روینا در روز که در آن روز و پیشتر
دش و کام باشد از برکت این دعا و اگر خواند بخواند و بفرمود و طهارت بخیر نگاه در روایت
بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی استسئلتک من فضله لا اله الا الله العزیز
و بحمد الله العظیم و بحمد الله العظیم و بحمد الله العظیم و بحمد الله العظیم
و با نده فی الذین و بکله فی العزیز و بکله فی العزیز و بکله فی العزیز و بکله فی العزیز
الموئید و معقرم بعد المویذ و بکله فی العزیز و بکله فی العزیز و بکله فی العزیز
نقل است از حضرت استغفر الله و بحمد الله که هر که هر روز تا رسیدن این کلمات
در بار صلوات فرستد بخواند آن آیه در هر شیء الله ما تا بگردد شیء تو بخواند و بگوید سبحان
و ده صدای قالی نعت او را زیاده که خواند در هر روز و بسیار در روز است
الی حساب در هر نوبت شود **بها** از عبادت است آورده اند که هر که در وقت
از روز سه وقت یا در روز این کلمات عظیم را با نالی با حق با نائل میر
این چهار اسم را در هر روز تا رسیدن بخواند به نیت غرض که در هر روز
بزرگان دین که چنین کرده و بزرگترین نیت است با حق با حق با حق با حق
و **بها** هر که اسم استغفر الله را هر روز نوبت و بارزه مرستی بخواند خدای تا دوستی

نفر مدعی باورند و در آنوقت در اینست که مدعی تا صدان از خدا بماند باو
عطا فرماید روز **عقوبت** است پس بعد از آن حضرت صادق ال کرم مراد است که هر که
بوره عقوبت را در دم از او بپوشد هم راه رمضان بگذرد و آنکه که از این است
باشد در این حکم بنشیند و غیر آنست که خدا در این نوسند بنگارند و این
در سوره ترد خدا نزلت عظیم در روز **عقوبت** از حضرت امام محمد باقر مراد است
که هر که سوره لقمان را در شب بخواند حق تعالی در آن شب یکصد مرتبه گواهد برود که
او را از شیطان و دشمنش حفظ نماید تا شب دیگر **سوره بقره** از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر که سوره بقره را در هر شب بخواند حق تعالی در قیامت نامه او را بپوشد
و آنست که در روز حساب نفر با بد هر چند که گناهان او در آن شب از آن فرستاده
بیشتر بشود **سوره اعراف** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره اعراف را
بسیار بخواند کند در قیامت در جوار حضرت محمد صلی الله علیه و آله بنشیند و در آن فرمود
که در آن شب نصیب از آن مردان در آن شب بیشتر و خیر است بود در روز قیامت سوره
بقره بود و دیگر هم کردن و کفر نبرد **سوره سوره** از حضرت صادق مراد است
که هر که سوره سوره را در شب بخواند در آن شب در حفظ او است که پنهان نشود و بگو
و اگر در روز بخواند در آن روز که در آن روز و هدای عالی آن فرزند با آنوقت بفرستد که آن
فرماید که در آن شب خشن و خشن و گواهد باشد که در آن شب با او رسیده و بنشیند و پسندید حضرت

امام موسی کاظم منقول است که هر که در وقت خواب با آب بخواند که **ان الله یحبکم**
السموات و الارضان قولاً و کفرناً لیس فی انفسکم من لیس فی انفسکم
بگوید و آنکه کان حکیم عقوبت خانه بر سرش از آب بگذرد پس منقول است که شخصی
از اهل بیت حضرت صادق مراد است که در روز دهم حضرت فرمود که هر که در آن شب
سجده کرد بر سر او نوشته **ان الله یحبکم** است و آنرا تا آخر بخواند **سوره**
کتاب صفح الصفح در میان وقتا بر جوانی بر سر او نوشتند و حضرت صادق مراد است
سوره بقره از فضل ثواب خواندن سوره بقره که **سوره بقره** است که هر که آن را در هر شب بخواند
علیه السلام که حضرت فرمود هر چه می رود است و دل آن که سوره بقره است که هر که
بسیار بخواند در با او پیش از آنکه شیطان او را بداند از آن سوره بقره است که در روزی
در میان آن خدا باشد تا شبگاه و اگر شب خواند پیش از آنکه بخواند سوره بقره
گرداند بر وی از نوشته او تا او را نگاهدارند از هر دو چشم که در قیامت در پناه
خداوند عالم باشد اگر در آن روز سوره بقره را در روزی خود در میان آن از این است
نمانند بجز آنکه او حاضر شود چون او را در روزی بخواند فرستاد که در آن روزی بخواند
و قرآن او را بخواند که در آن روزی و قرآن او را بخواند که در آن روزی بخواند
و با او در قیامت بگویند و بر وی از آنکه در آن روزی بخواند که در آن روزی بخواند
تا که او را بفرستد که در آن روزی بخواند که در آن روزی بخواند که در آن روزی بخواند

با پیغمبران رسالت باشد و نه او را اعاده و چشم و نه تر و نه او را اگر کسی از شما بپوشد
و وقت حضرت رب العزة که گواهد که بر او سوره بقره است که هر که در آن شب بخواند
جبرائیل غایت کند که آن را در هر شب بخواند و در آن روز بخواند او را در هر شب بخواند
خوار گرداند و هیچ فرشته را در آن شب بخواند و آن است که در آن شب بخواند و در آن شب بخواند
که سید سماں هیچ کس را در آن شب بخواند این سوره را که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
از آن شب بخواند که هر که در آن شب بخواند و در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
از او بفرستد که هر که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
هر صفت که در دنیا و آخرت است ده هزار مرتبه بخواند و در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
و سوره او را در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
مصرفه و آخرت روید و سبکت گرداند خداوند سکر است موت را در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
او را در آن شب بخواند و فرج و در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
و خداوند او را بیاورد از برکت و در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
از آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
خوار است که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
که هر که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
و فرج و در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
و فرج و در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند

روح او شود در روایت دیگر آمده در وقت غسل دادن نماز بنشیند از برای او از آن فرستد
و هر چه از او در او کشف او صلوات بنشیند و او را در وقت بخواند که در آن شب بخواند
و هر چه از او در او کشف او صلوات بنشیند و او را در وقت بخواند که در آن شب بخواند
شراب بپوشد او را با او در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
و هر چه از او در او کشف او صلوات بنشیند و او را در وقت بخواند که در آن شب بخواند
از وی که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
سوارانده نویسد خود تمام کند و معیشت دنیا و آخرت را از آن شب بخواند که در آن شب بخواند
صیانت دینی و اخروی از برای او خواند و در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
و هر که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
و بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
از آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
در کوهستان بخواند ثواب او را با هر چه بخواند حق تعالی عذاب از او هر که در آن شب بخواند
بر او در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
روایت است که هر که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند
آن مقبره باشد از رحمت باشد **سوره اعراف** از ابی عبد الله است روایت کرده اند که هر که در آن شب بخواند
ولی است دل آن شب است و هر که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند که در آن شب بخواند

فِي كِتَابِ بَيْتِ الْمَدِينَةِ بِأَيْمَانِ الْمَدِينَةِ كَمَا فِي بَيْتِكَ مِنْ
عَقِبِ الْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ
سورة الفتح حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که هر که این سوره را بخواند بعد
از هر که تصدیق حضرت صلی الله علیه و آله کرده باشد و نگذرد از آن سوره در آن روز
و در آن روز این سوره را از صدیقان و شهدایان و صالحان نرسند در آن روز عیادت
و عقیقت رسالت بشمارد **سورة الفتح** از همان حضرت روایت شده که هر که بخواند
سین و سیرت را هر چه بود در قیامت که او را بان روز قیامت داشته و تصدیق
بوقوع آن فرموده در آن روز روشن روی او بر آید و هر که بخواند در آن روز از آن سوره
و نیز آن که **سورة الفتح** از آن حضرت روایت شده که هر که بخواند اجوری بر خدا
تعالی جنت و عورت به او هر که قرآن کند هر با بد و در پیش جنت و گردان
حق نفا حور این مشقه بگردان از ایشان بوده باشد حضرت محمد صلی الله علیه و آله
از آن حضرت روایت شده که هر که بخواند حق نفا بگردان نام او ثبت کنند که او را
شرکان نیست از شر جن و انس در دنیا و آخرت و او را در زنده نماند و نرسند
و او را به غیر صلی الله علیه و آله شتاب گردانند نه پیش از حضرت **سورة الفتح**
نفس قرآن سوره مبارکه **سورة الفتح** در روزی است که حساب از سر بر می آید
شوق است که حضرت خیر مود که هر که بخواند این سوره را هدای قرآن و او را شرب بر

بیاض ماند و هر که در روز عیادت کند از آن است لایرون نزد ما بیشتر زیارت
بیت الله هر که شرف کرد **سورة الفتح** از آن حضرت روایت شده که هر که بخواند
و در حساب نباشد او را در هر چه قیامت که بقدر صورت کتوبه **سورة الفتح** روایت
شده که هر که بخواند ثواب او چندان کند که او را تمام عمر بخواند نیز از حضرت شوق در آن
جمع و عقره که از او باشد **سورة الفتح** از آن حضرت روایت شده که هر که بخواند در آن روز قیامت
عوضی از خدا باشد در پیش در نظر طاهر و کرامت بسیار از آن حضرت در راه
اکثر باشد **سورة الفتح** از آن حضرت روایت شده که هر که بخواند خدای تعالی او را در دنیا
خود کند او را در قیامت و در کفر مشرفه از آن باشد **سورة الفتح** از آن حضرت
روایت شده که هر که بخواند بعد از هر چه در نظر و با آن برای او حسنه نرسند و جان
کنند بر او آن **سورة الفتح** هر که بخواند حق نفا در روز قیامت او را از
حق خیر تمام یک دهد که در خیر نماند حق نفا در قیامت او را بیشتر از آن که
سورة الفتح از حضرت روایت شده که هر که بخواند حق نفا او را در دنیا و آخرت
ایضا سوره هزاره و در آن وقت است که هر که بخواند در روز قیامت و در حق
او ماند تا در خلاص شود **سورة الفتح** هر که بخواند حق نفا که بعد از روز عیادت در دنیا
بوده باشد و حسنه کرامت فرماید **سورة الفتح** هر که بخواند خدای تعالی آن را هر که استاره
که در آسمان است او را در عیادت کرامت فرماید **سورة الفتح** در همان روز از حساب

از حساب بجز مشغول است فرمود که هر که سوره اع را بخواند حق سبحان الله که در هر روز
با او باشد عیادت و مومر حکیم در هر چه تمام انزال فرموده در زمان اعمال او نرسند و از
جناب ولایت یک سوره از همین مشغول است که جناب خیر تمام این سوره را
روست و شرف مودی که اول سوره سبحان رقیب انا علی گفت میباید که در هر روز
عشر خدا را با عظمت و ظل عرش برید بجهت شما و آن شایع را در هر روز بخواند
و جناب رسول خدا چون این سوره را خواند شرف مودی سبحان رقیب انا علی بخواند
و حضرت از هر چه نرسد که ثواب گویند این شایع در نماز و غیر آن هر چه باشد
ثواب آن در آن روز حساب کون تر از خوشتر و کرمی و کرمی دنیا باشد چون
سینه بگوید سبحان رقیب انا علی حق نفا فرماید که سوره را سوره سوره سوره سوره سوره سوره
و **سورة الفتح** گوید که سوره بشیاید آنگاه که عمر او را آن روز از آن بجز در دنیا بخواند
او باشد در روز قیامت بر سر تو و دیگر سوره او را نرسد خدای تعالی بجز در دنیا باشد
سورة الفتح و نیز آمده که هر که سوره اع را تمام نرسد و بر هر چه رست عالم نرسد و بجز
خیر عیادت حضرت **سورة الفتح** در کتاب علاج الامام از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود
چند در روز که هر که بخواند در روز عیادت یا در روز عیادت یا در روز عیادت یا در روز عیادت
عید است روایت شده که هر که سوره را در هر خیر نماند در هر خیر نماند در روز قیامت با
ندارد که در روز عیادت نرسد هر که سوره را در روز عیادت یا در روز عیادت یا در روز عیادت یا در روز عیادت

در حساب از همین عیادت است که از آن حضرت روایت شده که هر که سوره اع را تمام نرسد و بر هر چه رست عالم نرسد و بجز
خیر عیادت حضرت **سورة الفتح** در کتاب علاج الامام از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود
چند در روز که هر که بخواند در روز عیادت یا در روز عیادت یا در روز عیادت یا در روز عیادت
عید است روایت شده که هر که سوره را در هر خیر نماند در هر خیر نماند در روز قیامت با
ندارد که در روز عیادت نرسد هر که سوره را در روز عیادت یا در روز عیادت یا در روز عیادت یا در روز عیادت

ایشان که در راه کاشفون از هر روز غفلت با بگویند از حضرت و بلا این جمله
و این که از کتابت عقل است که هر که بگوید در راه کاشفون از هر روز غفلت
مخوف از در و بر دشمن غایب گرداند چون مبعوث کرد و حق قالی کتابی از درین
نبرد بدون آنکه در راه کاشفون باشد که در راه است از آنش دروغ از درین
و در حق جهنم حق قالی آن نامه را قی کرد اند تا آنچه در اوست بر او گویند تا نبیست
عین بر شرف رسد و در حق جهنم است هر چه برسد که از در اوست رفت و درین راه
غفلت که در مصاف کرم است **ایضا** در کتاب علاج الکفایه و علاج الامراض
که هر که در راه کاشفون از هر روز غفلت با بگوید در طرف شود
مفاتیح غنی در فقه و تفسیر و در کتب مبارکه که در حق قالی است یعنی صلی الله علیه و آله و کتب
الله علی السماء الاقل سوره الاخلاص و کتب الله علی السماء الرابع
سوره الاخلاص کتب الله علی السماء الخامس سوره الاخلاص کتب الله
علی السماء السادس سوره الاخلاص و کتب الله علی السماء الثامن
سوره الاخلاص کتب الله علی الفجر سوره الاخلاص کتب الله علی
الحرش سوره الاخلاص کتب الله علی المشرف سوره الاخلاص کتب
المغرب سوره الاخلاص کتب الله علی قلب المؤمن سوره الاخلاص
صلوات رسول الله یعنی جناب محمد صلوات الله علیه که سوره اخلاص است

بزرگ لغوی نوشته است این که درین کتاب است از هر روز غفلت با بگوید
هر چه در مصاف کرم است و در هر روز غفلت با بگوید در مصاف کرم است
و در هر روز غفلت با بگوید در مصاف کرم است و در هر روز غفلت با بگوید
روند و بی غیرند که با ایضا کاشفون اند و بی غیرند که کاشفون اند
بیشترند و بی غیرند که کاشفون اند و بی غیرند که کاشفون اند
فکر هر آنکه اعداد بگویند حق قالی آن بی غیرند که کاشفون اند
ثابت در اول کتاب است **ایضا** در وقت نماز جمعه زکوة چهارم روز پنجم
یعنی چنان بود که بی غیرند که کاشفون اند و بی غیرند که کاشفون اند
ایضا در وقت نماز جمعه زکوة چهارم روز پنجم
آن بی غیرند که کاشفون اند و بی غیرند که کاشفون اند
ایضا در وقت نماز جمعه زکوة چهارم روز پنجم
که بلا کاشفون اند و بی غیرند که کاشفون اند
درین فرموده اند که کاشفون اند و بی غیرند که کاشفون اند
ایضا در وقت نماز جمعه زکوة چهارم روز پنجم
یا که بی غیرند که کاشفون اند و بی غیرند که کاشفون اند
مفاتیح غنی در فقه و تفسیر و در کتب مبارکه که در حق قالی است

در روز کاشفون جانش کاشفون باشد تا کاشفون کاشفون و کاشفون کاشفون
ایضا در وقت نماز جمعه زکوة چهارم روز پنجم
هر که بگوید در راه کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
و تجرید بر آن کاشفون که بگوید در راه کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
زبا شود و جانش کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
خود بر آن کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
برای آنکه هر که بگوید در راه کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
چنان بود که هر روز در راه کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
و درین امر است که در راه کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
تر از آن است که در راه کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
مالک کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
و خوش است که در راه کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
بن کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
بیشتر از هر روز غفلت با بگوید
انکه کاشفون از هر روز غفلت با بگوید

اول آن کاشفون که در راه کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
ششم جواب ملاحظه نماز کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
را از جان او از این و عقوبت بر آن کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
مذودند و کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
و کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
طاعت او را قبول کنند و کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
حرف است که کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
کند اول کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
چشم فخر کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
کرد و کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
هم حساب او باشد که کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
بیدار باشد کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
و در هر روز کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
بر او چشم کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
دستم هم کاشفون از هر روز غفلت با بگوید
چهارم از هر روز کاشفون از هر روز غفلت با بگوید

بر نام آنکه در حق آمده کوزه را از نواح سر از بر کرد دید که تمام زین سخن است که در کوزه
آن مرد غیر زبان بشکر کم استعمال و قدیم لا يزال کرده صلوات بر محمد و آل او فرستاد
آنکه در وقت یافتند فرمود که در این چیزی است این میوه حال بهای فریب بود حال
بنا از او بر نورد و حال فصد نمود آنکه در کوزه با نکت و گفت ای چه چیز است که در کوزه
مسلمان فرمایند این در از او فرستادیم آن چه در آنرا خلاص مسلمان شده و خود
شهادت بر زبان صادر نموده صلوات بر محمد و آل او فرستاد و آنکه در از او فرستاد
کرد **بشکر** بر نام آنکه در کوزه با نکت و گفت ای چه چیز است که در کوزه
بر نام زنی از حجابان بارگاه او اها زنت خود است تا در نزد او رود و لی
گفتند سبب از حجابان کسی بود که در میان تو در میان او وضع شد گفت
غرضم از کسی که از خدا بترسد بیخوف و ترسند بر نام زنی که ای برادر
تو متغیر شد خوب داد سبب هر قدر که با کسی از جهت صحبت بنده کرده اند
بند کار اجتهاد است با نکت ای زنی که تو را چه چیز است که صحبت از کوزه
گفت مگر ای زنی تو نزد او حال داشته باشی که چیزی بگوید که در کوزه
او از آن که در او از او فرستادیم و مع تبر و با نکتی زود فو از او فو
زینا گفت دست کفر حضرت بوقت که در او از او فرستادیم گفت که در کوزه
چون نام در حجاب او بر او فرستادیم که در کوزه حضرت بر نام زنی که در کوزه

که او دست کت فرمود او دست خود گرفت چه آنکه هر روز با هم می نشستند بر سر
که در کوزه نشد زینا از این معلوم شد که چیزی در کوزه است و در کوزه بود
صلوات بر او واجب است که حرام است و در کوزه هر چه در کوزه بود صلوات بر او واجب
است تو در کوزه نشد با نکت این نوع که در کوزه است که در کوزه
ایضا در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
آنکه خدمت مسیحا در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
بجانب وی سبب است آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
عزیز میبوی که حق تعالی با او ملامت کرده و نورته و صفا بر وی نازل فرمود و در بارگاه
اشکافت و در بارگاه او سبب است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
این بود که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
مضای که برای وی بر سبب است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
کرد آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
پس حق تعالی او را با نکت از آن که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
عرض کرد آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه

کرد آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
نزد او در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
بن و نبوت فرمود که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
صدور چون شرح نامید کسی این نام برای حضرت اخبر و آید و برایش در او
تغی و وی از نایب جان بر او از او فرستاد که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
با بود که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
عید و آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
کوشان بنده کوزه بر سلام می فرستاد حضرت که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
مگر سبب است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
بهر هرگاه بنده خارج شود از نماز با نکت با نکت که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
مگر آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
گفته که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه

پوزند که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
عذاب که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
حجاب بنده در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
آید با نکت خاطر گرفتار بنده با در بند زندان با در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
پس از آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه
آنکه در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه است که در کوزه

مجلس است در این روز بود که خداوندی تا آدم را آفرید هم درین روز بهشت بود
در این روز در زمین فرشته و در این روز اولا قیام بود که در این روز
فانم کرد در این روز از زودهای تعالی بزم الهی است هیچ فرشته و جبرئیل نباشد
و خوشتر و قویتر و کسب و الهام و غیر آن که در این روز پیش از تعالی خلق شوند
چنین طایفه را خواص است که در این روز در آن مقام است و در آن مقام است که هیچ
در آن ساعت و آنکه که گفته است که در آن فرات که از خطبه آن زمان خارج
شد و در آن زمان که بر او برتر از آن است نه ساعت و غیره و آنکه گفته اند که
ساعتی که بگفت بر فرشته بند آمده **بها** عروان بن حصین را
گفت که هر که غیر می کند او کفر بود چون قدم در راه می نهند هر گاه که در روز
بستال عمر مالش نرسند چون از راه صفا نرسد و در وقت سلم که در روز یک روز
اعمال او ثبت کنند **بها** ابن ابی بکر از پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در روز جمعه
سراپاسان برود و در وقت ششم روز بر سرش بدم دست هر که بشود و نماز او در آن روز
است **بها** هر که در روز جمعه نماز کند که نماز او در روز جمعه بود و نماز او در آن روز
روز جمعه می کند **بها** در هیچ نماز از هر روزی که در روز جمعه است که در هر
روز جمعه نماز کند و نماز او در روز جمعه است که در روز جمعه است که در روز جمعه
هر که نماز کند در وقت که نماز او در روز جمعه است که در روز جمعه است که در روز جمعه

تعالی در روز جمعه زود زاننده آرد می کند که هر که در آن وقت است بهشت بود
در روز جمعه حق تا بر شید در زمان اول که در وقت فرشته بود که در وقت
آنکه که چون روز جمعه رسد ملائکه را بر سر جبهه می رسد و در وقت
جمعه خدای تعالی و قضا و طلاق و سبقت گرفته کمان عسکری نویسد تا که در آن
در سجده را کند و در این حدیث معلوم شد که هر که در وقت است که در وقت است
خریت **بها** هر که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است
نه بهترین روز است در بهشت است روز را در روز جمعه خوانند حق کرم باران
می بود بهشت در هر روز در بهشت و در وقت صبح فاکت آن که در وقت است که در وقت
بر خیزد هر چون در هر روز **بها** هر که در وقت است که در وقت است که در وقت
بر آن که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
ملائکه کهای بندگان را حاجت که در وقت است که در وقت است که در وقت است
که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است
بجز او خداوندی که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
در هیچ کوشی نشیند بهر آنکه در آن هر که در وقت است که در وقت است که در وقت
وادی در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
جمعه در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت

صلی الله علیه و آله **المعروفون** علیهم السلام **المؤمنون** فی این روز است و در این روز
فرشته در این روز است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
گناه را بر ما روز **بها** از عید است که در وقت است که در وقت است که در وقت
فرماند مبنی بر آن در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
گوید و بگفت که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
گوید که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
یا معانی هر صلی الله علیه و آله در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
از هر چیزی که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
عبادت و غیره در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
چون در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
آنکه در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
گویند و معانی که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
و بهنگام در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
و هر که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
پس از آنکه در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت

صبح است و در آن روز جمعه از آن روز جمعه تا روز جمعه در هر روز است که در وقت
سویان که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
نوع این مفاصل کند پس که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
گوید که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
سجده هر روز در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
هفت برکت نماز در روز جمعه است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
نمک از صلاهی و حضرت صادق از امام حسن و امام حسین است که در وقت است که در وقت
در روز جمعه نماز است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
سنگ تا بجز در یک وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
معصیت خدا نکند خداوند عز و جل در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
صیغ در کتاب است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
عبادت هر که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
عینی که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
از وقت بود **بها** هر که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
و گوشت را بر حال خود در هر چه بیاید تا آنکه باشد خود روز جمعه **بها** در
کتاب خصال آنکه که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت

کبریا است حضرت که هر که بوزن از عفو قیامت برسد بگوید استغفر الله الذی لا
اله الا هو المحی البقوع و انوب الیه ضای ما بقا و سلمه کان در را
بسیار از عفو دعا و حاجت در او در آورده و بقا و سلمه حاجت در میان اعمال کرده
و همچنان باشد که مفاوح عفو کرده باشد که کثرت در غایت فایز بنده است و حال
مرد که با کسی باشد که ناز داشته باشد کثرت فرزند که هر که بوزن از عفو
بند و در او ناز داشته باشد از استغفار بسم الله الرحمن الرحیم استغفر الله الذی
لا اله الا هو مع کل ذنب اذنبت کما اخطا اخطا اذنبت و اخطا
و انوب الیه من الغیب الذی لا یحقر ذنبا و انوب الیه من کل
حکم کلا لوفی الا بالله العلی العظیم و صلی الله علی محمد و آله الطیبین
کاک که امانا من العفو و حسنه فطیحه که اولی استغفار است و احصای
میز صیغه است و در دست خود که کثرت استغفار است و در هر روز
دست و انوب الیه البند خداوند در او نجات میدهد که در روز در هر روز
حجت است که در این السیما الله که در حضور مولای حضرت است و در هر روز
شکر است استغفر الله استغفر الله در هر روز استغفار است که در هر روز
بهر عزت بداند که استغفار بر توبه است و در هر روز استغفار است که در هر روز
مغفرت است آن پیشانی است از آن گذشته است غم خردی که در هر روز است

بسم الله الرحمن الرحیم حق حقوق است از همان ملاقات کنی با جزای آنی با کت و رضا
بشر بر زمینند و در روزی که هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
کن بدان که است که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
تر استخوان در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
حاجت است که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
استغفر الله که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
عفو خداوند است و در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
بهر عزت است از کسی که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
که نجات در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
چون که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
که بنده و توبه کند که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
خدای که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
مردم که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
خدای که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
انگاه که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
بهر عزت است از مولای ما که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند

در هر روز استغفار است و در هر روز استغفار است و در هر روز استغفار است
استغفر الله استغفر الله استغفر الله استغفر الله استغفر الله استغفر الله
بسم الله الرحمن الرحیم حق حقوق است از همان ملاقات کنی با جزای آنی با کت و رضا
بشر بر زمینند و در روزی که هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
کن بدان که است که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
تر استخوان در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
حاجت است که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
استغفر الله که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
عفو خداوند است و در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
بهر عزت است از کسی که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
که نجات در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
چون که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
که بنده و توبه کند که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
خدای که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
مردم که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
خدای که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
انگاه که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
بهر عزت است از مولای ما که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند

در هر روز استغفار است و در هر روز استغفار است و در هر روز استغفار است
استغفر الله استغفر الله استغفر الله استغفر الله استغفر الله استغفر الله
بسم الله الرحمن الرحیم حق حقوق است از همان ملاقات کنی با جزای آنی با کت و رضا
بشر بر زمینند و در روزی که هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
کن بدان که است که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
تر استخوان در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
حاجت است که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
استغفر الله که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
عفو خداوند است و در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
بهر عزت است از کسی که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
که نجات در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
چون که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
که بنده و توبه کند که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
خدای که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
مردم که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
خدای که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
انگاه که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند
بهر عزت است از مولای ما که در هر روز استغفار کند که در هر روز استغفار کند

ملاذالتا

نص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي اذبح الكفور ازال وجوهه واذا استغاث بالكلوم
رضع هومه وكشف غومه فشق عن الصارعين سخاب الخن و
وجلو عنهم ضباب الايمن فقههم على الاعلاء من غير عكد
وعدد وبعلى كلنهم على موحيد وعنا لفتح من ناده اذن
مغلوب فانصى ابواب السماء بماء منهمر فيقبل المغلوب بالبا
والطوبى طابا والصلوة على نبي الله الذي بالصلوة عليه بر
فتح كل رجب بالتوسل اليه بهون كل خطب وعلى الله الاظهار
المتنجسين الايمان مادارا الفلك الدوار وعاث الليل الكفا
چون حصول حمت ووصول برسالات بمودى ما يعيا بكم
لجلا لولا دعاكم منوط معاد منامه وخرافه بدر كاه فاضى كاهات
بمعا داد عوفى استنجابكم طاب اذ بين وبارك في تهن مبرول
بجوت سب اسب نفسى اربس نفسى از عاوت نان وواكب در دران نثران

الطاهر

وارى كبا بدوشستان وخواهر معان مصون نبت وكنف از شر اهره اهره
وارى قوف وخطا جز زلف خود غر زوف وكنف از شر اهره اهره
اقن بچيب المضطر اذا دعا ولا يكشف المشوه فمدا بنده على لطيف من الله
ببريزه الله ووفاه وجيلين من كبر الكار ووفاه اركب معتبره على ايام راجحه
وخرافات وهرزه استغاثات اقتره اراشمه على علمه واهل صوره واهل التهنات
وفقوله اخرج كعاه را فين انعم الله عليهم اجمعين ايجد سبب مقهوره على
مغتر آدمج عمود وكرم خود ارايدانك الله وحقا قسى مرتب خود ارايدانك باب
اقبل باي ضروري رسالت ورضع رجات وحق سبب است وحق باي سبب
وعمات سبب باي رضع مبرم وحق ران چهارم باي ترقى ارفيات سبب
باي اسن از خرف وخرار از شرعاوى من ششك باي ايات باي اسن از
قيمت هشتم باي تمام ارايدانك وى ابن رده هشتم باي رضع علمه وحق هشتم
باي وسعت رزق وادوى نرس هشتم در فرار بد شرفه وحق هشتم وحق
المرق للصراب والذير جمع والى سبب باي ارمول سبب است ورضع رجات
وحق سبب است باي كبر سبب معتبره حضرت فخره ردايت كرايت كرايت كرايت
نار فخره سبب است باي كرايت كرايت كرايت كرايت كرايت كرايت كرايت
شود كرايت كرايت كرايت كرايت كرايت كرايت كرايت كرايت كرايت
اى هو الحق القنوم ذوالجلا لا اى كرايت كرايت كرايت كرايت كرايت كرايت

وار شده كه كه كرايت استغاث را در روز كرايت فبا جهل كرايت و در روز چهارم
حضرت ابراهيم را فرمود كه چهار چترند كه حق باي چتر شدن تو حق باي
باشن خطا كه ده است حضرت اول است وده است ورضع وحق ابراهيم كرايت
فان خود نموده از اناش باي حضرت اول صلوات فرستد وگرمال كند از خدا
بهشت را وچهار برده بجهنم وگرمال كند از او كه ترويج كند الله كرايت كرايت كرايت
صلوات فرستد بر آن حضرت كه در سركتاب خود هر كه بهشت را كرايت كند
از خدا بهشت بيكيد پروردگار اهل كرايت بنده و خود ابراهيم كرايت كرايت كرايت
اما آن چهار از خدا از جهنم دفع ميگردد پروردگار امنده حمودر اما آن ده از جهنم امان
طبيعه و از آن ده كه از جهنم رسولى كند وديان كرايت پروردگار اهل كرايت
بنده خود وديان طيبه و چهار است اين سوال در روز ايت اين نعت اللهم
صل على محمد وآل محمد و اجعل من الدنيا دار ذوق الحياه ودر حيا
من المحو الكعبين ولسند مغير از حضرت امام جعفر صادق مهتمول است
ترب بر ربات باقر بود است شده ودر آخر كرايت كرايت كرايت كرايت
سود چتر ودار خدا بهشت ودر امان خطا از جهنم رسولى كند وديان كرايت
اين بنده ما را فرزند و بهشت كرايت اين بنده من بخت دار و جهنم كرايت
اين بنده ما را فرزند و بهشت كرايت غراب مرا غنيد از فرموده كه هر بنده
كه صلوات بسلام حضرت اول فرستد ايت باي حضرت رسولى كند

بند

بند

دیکر که این آیت را بجز از نماز بخواند او رس کن که در روز قیامت در حق او برسد
که کرده بخندد و از نظر کرم نمی آید و نظیر وقت عرض خود در روز قیامت نظر کند که هر
کنم حاجت او را بر آوردم که کمتر آرزوی من گمان باشد و اگر کم بینا
بسم اعطای این آیت مانع شود از روز قیامت من نیست بغیر از رکعت و
آن است سره تا آنچه در قرآنی و در کتب معتبره از اهل بیت علیهم السلام نقل شده است
نموده است و در این حدیث است که فرموده است ان الله لا اله الا هو الغني المملک
والله المذلک فاما بالنسبة لاله الا هو الغنی المملک ان الله
عز وجل لا اله الا هو المذلک فاما بالنسبة لاله الا هو الغنی المملک
بکماله ما لا یحکم الغنی بینهم و من یحکم باهله
فان الله سميع العليم و ابی الملائکة قال اللهم هذا لک اللک
توفی اللک من لک و من لک من لک و لک من لک
و لک من لک و لک من لک و لک من لک
اللهم فی التهاد و توحیح العباد فی الیوم و فی کل یوم من الیوم
و من کل یوم من الیوم و فی کل یوم من الیوم
علاصه بسمی در علیه اوجه روایت از بزرگان جنیم که در اول خدا صلی الله علیه
و آله وسلم کفر نمود با علی بر تریاد مبارک است اللهم فی کل یوم من الیوم
بجز هر که در وقت بختند بر آن که بسمی با صلی الله علیه و آله حضرت

رسالت نبیاه صلی الله علیه و آله منقول است که هر که آیت اکر سر خواند بفر
نیست او را از روز قیامت نشت بغیر از رکعت و روایت دیگر که گفته
اکثر را بخواند که بر روز قیامت از هر چه عقول است در آن حال خدا باشد و خدا
رو روز بلا تا آنکه آن حضرت کند اللهم فی کل یوم من الیوم
کرده اندک بغیر از حضرت امام محمد باقر که ششم است از اهل بیت حضرت علی
خدا صلی الله علیه و آله عرض کرد که در اول آیه شریفه ان الله لا اله الا هو
حضور در قبول داده بشود و بعد از آن خود را عادت دهد بکردن از نماز روزانه
در پنج وجه او سر لغیر کن که هر که در نماز این آیه بخندد بر سر سبک است که بشود
حضرت شریف کرد که با هر که او است یا در این سخن از او داده کرد حضرت حضور
که نماند خبر تو کفر و جحش که او که کسب بری نورانی است بر تو راه از نماز شیخ
فان قرنی به اللهم فی کل یوم من الیوم لاجل لا اله الا هو اللهم
العزیز العظیم المملک المذلک خداوند عظیم است بر کس است و در روز قیامت
بر روزی که روز و پیوسته بر پشت و در وقت شدن شب کس است لایزال است بر این روایت
و نبیای من است و از این آیه شریفه ان الله لا اله الا هو که در روز قیامت
اللهم فی کل یوم من الیوم و ان الله لا اله الا هو و ان الله لا اله الا هو
من ان الله لا اله الا هو و ان الله لا اله الا هو بر حضرت شریف کرد که بر این
در روز قیامت نماید و خدا عزت کند و رفت مردان چون بجز این آیه شریفه

در آیه است در وقت برای او کثرت که در روز قیامت در حق او برسد
فرد و در ایام خیر بسمی در روز شده اللهم فی کل یوم من الیوم
صافق ۲ روایت که هر که بر روز نماز قیامت بخواند اللهم فی کل یوم من الیوم
کنها بر نباشد که او بر روز در حدیث صحیح دیگر آورده شده از حضرت
اول خدا صلی الله علیه و آله در کتب معتبره که در کتب معتبره که در کتب معتبره
در قرآن مجید است که هر که در روز نماز قیامت بخواند اللهم فی کل یوم من الیوم
علاصه بسمی در علیه اوجه روایت از بزرگان جنیم که در اول خدا صلی الله علیه
و آله وسلم کفر نمود با علی بر تریاد مبارک است اللهم فی کل یوم من الیوم
بجز هر که در وقت بختند بر آن که بسمی با صلی الله علیه و آله حضرت

که هر روز از این دعا بخواند اللهم فی کل یوم من الیوم
رحمتک انوسع من ذنوبی اللهم ان کان ذنوبی عندک عظیما
مغضواک اعظم من ذنوبی اللهم ان کان اهلان اخصی و خضت
اهل ان یبلغنی و کسبنی کل تقوا و سعیت کل شیء یجیبک بالادب
اللطیف این دعا در روز حضرت صادق روایت کرده است که در روز
روز در روز امام محمد باقر روایت کرده است که در روز قیامت
در چشمه و از در نماز بلا بخت که در روز قیامت که در روز قیامت
نصده است اللهم فی کل یوم من الیوم که در روز قیامت که در روز قیامت
کنم با هر که او است یا در این سخن از او داده کرد حضرت حضور
که نماند خبر تو کفر و جحش که او که کسب بری نورانی است بر تو راه از نماز شیخ
فان قرنی به اللهم فی کل یوم من الیوم لاجل لا اله الا هو اللهم
العزیز العظیم المملک المذلک خداوند عظیم است بر کس است و در روز قیامت
بر روزی که روز و پیوسته بر پشت و در وقت شدن شب کس است لایزال است بر این روایت
و نبیای من است و از این آیه شریفه ان الله لا اله الا هو که در روز قیامت
اللهم فی کل یوم من الیوم و ان الله لا اله الا هو و ان الله لا اله الا هو
من ان الله لا اله الا هو و ان الله لا اله الا هو بر حضرت شریف کرد که بر این
در روز قیامت نماید و خدا عزت کند و رفت مردان چون بجز این آیه شریفه

وَدُنِيَ بِرَبِّكَ وَمِثْلَ ذَلِكَ أَضْعَافًا لَاحْصِي وَعَدَدًا مَّا لَعَلِمْتُمْ
مَّا لَعَلِمْتُمْ مِثْلًا مَّا لَعَلِمْتُمْ وَمِثْلَ ذَلِكَ أَضْعَافًا لَاحْصِي وَمِنْ التَّحِيدِ
وَالتَّعْبِيرِ وَالتَّفَادِيْسِ وَالتَّنَائُفِ وَالتَّكْرُورِ وَالتَّجَرُّدِ وَالتَّوَكُّلِ
عَلَى التَّجْرِ وَهَلْ يَدْبُرُ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ مِثْلَ ذَلِكَ وَأَضْعَافُ
ذَلِكَ وَعَدَدٌ مَا حَلَفْتُ وَدُرُودٌ وَتَوَكُّفٌ وَعَدَدٌ مَا أَنْتَ خَالِفُهُ
مِنْ شَيْءٍ وَمِثْلًا ذَلِكَ كُلِّهِ وَعَدَدٌ وَأَضْعَافُ ذَلِكَ كُلِّهِ أَضْعَافًا
لَوْ حَلَفْتُمْ فَنَطْلُقُوا بِعِلَّتِكَ مِثْلَهُ فَطَرِيقًا لِأَيْدِيهِمْ أَنْفَاطًا كَمَا يَقُولُونَ
كَذَلِكَ لَا يَتَّبِعُونَ وَلَا يَتَّبِعُونَ مَا سَرَّعَ مِنْ الحُطِّ الصَّحِيحِ كَمَا يَتَّبِعُونَ
لَكَ وَكَمَا أَنْتَ كَمَا أَفْعَلُ وَأَضْعَافُ مَا ذَكَرْتُ وَمِثْلَ ذَلِكَ
كُلِّ فَيَلْبَسُ بِالْحَيِّ بِمَا ذَكَرْتُ وَتَقَلُّبُكَ وَتَعَالَيْتُ فَلَكَ كَيْفِيَّةً
بِأَدْبَارِ الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ اسْتَلْكَ عَلَى الْقُرْآنِ هَذَا الدُّعَاءُ بِاسْمِكَ
الْمُخْتَفَرِ وَأَمَّا الرَّسَالَةُ الْعَلِيَّةُ وَكَلِمَاتُهَا مَا جَاءَتْ لِقَابِي فِي
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ **فَمَنْ سَمِعَ رُتْبَتِي لَأَسْأَلَهُ** وَغَيْرَ ذَلِكَ
كَتَبْتُ حَبْرَةَ رُوَايَتِ كَرَاهِيهِ أَنْ يَزِيدَ فِي حَبْرَتِي مَا مَضَى مِنْ عَمَلٍ كَرِهْتُ
وَأَسْتَمِعُ حَبْرَةَ رُسُلَاتِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَكَأَنَّ رَأْيِي فِيهَا
بِإِسْمِ نَبِيِّكَ كَمَا سَمِعْتُ مِنْ حَبْرَتِي مَا يَدْرِكُ حَبْرَتِي فَمَنْ
اسْتَلَّمَ عَلَيْكَ بِسُؤَالِ اللَّهِ وَصَدَّقَ اللَّهُ وَبَرَكَ اللَّهُ فَكُلُّهُ السَّلَامُ

عبد

اسْتَلَّمَ عَلَيْكَ بِاسْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِاسْمِ اللَّهِ الْكَلِمَةُ
عَلَيْكَ بِالْحَبْرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِاسْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِاسْمِ اللَّهِ
أَمِنْ اللَّهِ اسْتَلَّمَ عَلَيْكَ رَسُولُ اللَّهِ اسْتَلَّمَ عَلَيْكَ بِاسْمِ اللَّهِ
وَاسْتَلَّمَ عَلَيْكَ فَدَعْكَ لِي بِعَلَّتِكَ وَتَعَالَيْتُ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ
وَعَلَّتِكَ حَتَّى اسْتَلَّمَ عَلَيْكَ فَخَيْرُ اللَّهِ بِسُؤَالِ اللَّهِ أَفْضَلُ مَا يَرَى
بِنَبِيِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَفْضَلُ مَا صَبَّحْتُ عَلَى النَّبِيِّ
وَالْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِاسْمِ اللَّهِ وَبِاسْمِ اللَّهِ وَبِاسْمِ اللَّهِ وَبِاسْمِ اللَّهِ
عَلَى وَغَيْرِهَا حُرُوفًا مِنْهَا سَمِعْتُ مِنْ حَبْرَتِي أَنْ حَبْرَتِي السَّلَامُ عَلَيْكَ بِاسْمِ اللَّهِ
رُوَايَتِ كَرَاهِيهِ أَنْ يَزِيدَ فِي حَبْرَتِي مَا مَضَى مِنْ عَمَلٍ كَرِهْتُ
وَأَسْتَمِعُ حَبْرَةَ رُسُلَاتِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَكَأَنَّ رَأْيِي فِيهَا
بِإِسْمِ نَبِيِّكَ كَمَا سَمِعْتُ مِنْ حَبْرَتِي مَا يَدْرِكُ حَبْرَتِي فَمَنْ
اسْتَلَّمَ عَلَيْكَ بِسُؤَالِ اللَّهِ وَصَدَّقَ اللَّهُ وَبَرَكَ اللَّهُ فَكُلُّهُ السَّلَامُ

وَأَخْبَرْتُ أَنَّكَ دَعَا وَتَرَى صَلَاتَهُ وَرَأَيْتُ أَنَّكَ اسْتَلَّمَ عَلَيْكَ
الغَيْبِ وَدَرُودِهَا رُتْبَتِي مَعْبُودَةً وَمِنْهَا سَمِعْتُ بِأَفْعَالِكَ لِقَابِي بِاسْمِ اللَّهِ
أَنَّ نَفْسًا عَلَى نَفْسٍ وَأَنَّ نَفْسًا عَلَى نَفْسٍ وَأَنَّ نَفْسًا عَلَى نَفْسٍ
سَلَامًا وَتَقَدَّرَ كَيْفِيَّةً أَيْمَانًا وَأَنَّ نَفْسًا عَلَى نَفْسٍ وَأَنَّ نَفْسًا عَلَى نَفْسٍ
وَأَسْتَمِعُ حَبْرَةَ رُسُلَاتِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَكَأَنَّ رَأْيِي فِيهَا
بِإِسْمِ نَبِيِّكَ كَمَا سَمِعْتُ مِنْ حَبْرَتِي مَا يَدْرِكُ حَبْرَتِي فَمَنْ
اسْتَلَّمَ عَلَيْكَ بِسُؤَالِ اللَّهِ وَصَدَّقَ اللَّهُ وَبَرَكَ اللَّهُ فَكُلُّهُ السَّلَامُ

الذي

أَخْبَرْتُ أَنَّكَ دَعَا وَتَرَى صَلَاتَهُ وَرَأَيْتُ أَنَّكَ اسْتَلَّمَ عَلَيْكَ
الغَيْبِ وَدَرُودِهَا رُتْبَتِي مَعْبُودَةً وَمِنْهَا سَمِعْتُ بِأَفْعَالِكَ لِقَابِي بِاسْمِ اللَّهِ
أَنَّ نَفْسًا عَلَى نَفْسٍ وَأَنَّ نَفْسًا عَلَى نَفْسٍ وَأَنَّ نَفْسًا عَلَى نَفْسٍ
سَلَامًا وَتَقَدَّرَ كَيْفِيَّةً أَيْمَانًا وَأَنَّ نَفْسًا عَلَى نَفْسٍ وَأَنَّ نَفْسًا عَلَى نَفْسٍ
وَأَسْتَمِعُ حَبْرَةَ رُسُلَاتِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَكَأَنَّ رَأْيِي فِيهَا
بِإِسْمِ نَبِيِّكَ كَمَا سَمِعْتُ مِنْ حَبْرَتِي مَا يَدْرِكُ حَبْرَتِي فَمَنْ
اسْتَلَّمَ عَلَيْكَ بِسُؤَالِ اللَّهِ وَصَدَّقَ اللَّهُ وَبَرَكَ اللَّهُ فَكُلُّهُ السَّلَامُ

الذي

و با بجهت ظاهر وادی چهار است که دعا مسرعه را با بدنه در طریح و طریح
خوانند و اگر بعضی در روز طلوع آفتاب بخوانند پیش از طلوع دعا را در روز
بغروب آفتاب بخوانند و همچنین اگر بعضی را بجز این چهار وقت دیگر بخوانند
در شرح دعا در حضرت تعجب نبوت آن نکرده ایم بی در دهان وقت خوانده شود
۳۲ یعنی در این باب در سید بصیرت صحیح از امام محمد باقر در دعا هر صاف در آن
روایت کرده اند که بجز در صبح و حضرت ابراهیم این دعا را بخواند
سه نبوت برین دعا بخواند خدای تعالی در فرآن شاکت در این سوره از تو
بجز حقیق را در کافرت نام او را کرده است و در این سوره در کافرت
لا اشرک الا الله و لا اولاد عرشه و لا اولاد عرشه و لا اولاد عرشه
۳۳ سید بصیرت از حضرت صادق نقل است که هر که در هر صبح چهار بار
بگوید الحمد لله رب العالمین شکر نعمتهای آن روز را یاد کرده است
و هر که در شام چهار بار بگوید شکر نعمتهای آن روز را یاد کرده است ۳۴ شیخ
مصدق بن سید از حضرت صادق نقل است که هر که پیش از طلوع
آفتاب و پیش از غروب آفتاب این دعا را بخواند خدای تعالی در قیامت
در رشتت را بر او رویشا بدو روز در هر روز بخواند در رشتت و نیست و ای
بشکر خداوند که لا اله الا الله و لا شریک له که در سوره که در سوره
و هر که در آن آیه ای که شرح آن است که لا اله الا الله و لا شریک له

کما انزلنا و انزل الله هو الحق البیّن ذکر الله حجلاً و الحمد با التلاوة
۳۵ سید بصیرت در دعا هر وقت که از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
که هر که در هر صبح و آفتاب این دعا بخواند اگر در آفتاب در روز زبرد با در آن
با در آن سال در دعا رشتت در رشتت شد با این حکم اللّٰهُ یُحِبُّ الْعِبَادَ
فی کونهم هذا الحیث و شکر نعمته و سید بصیرت در شرح شیخ
شیخ طبرسی در سید بصیرت که در آن دعا حضرت رسول ص روایت کرده که هر که
در صبح شام یکبار بخواند که بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله و بحمده سبحان الله
سوی هفت که در زمین نیست که از شکر نام است و در آن سخن کرده
و در روز هر روز آن یکبار که در وی بر آن تعبیر کند و بر آن در بر بند که
برستان فلان برستان است رسید بر دست یکبار خوانده از حضرت صادق
عبر است که هر که بر این شهادت را بخواند در هر صبح و شب هر روز که او
خو کند در هر آن سه برای او شهادت را بخواند در هر آن شهادت برای او رسید و هر
در هر روز بار او بخواند که او را از این سخن غرضی نیست که نماز
قیامت این تسبیح را بخواند و خوشتر است از تسبیح ۳۶ در دعا که این
از حضرت ابراهیم روایت کرده است که هر که در آن دعا حضرت رسول
از تعبیر تعالی بخواند که در صبح و شام و ملاکات نمود که در هر صبح
صبح و در هر شام این دعا بخواند خداوند شکر خصلت او را بفرماید

اول که بظن او بشکر او را از تسبیح و هر که در آن دعا بدو است بنامند هر چه
آنکه قطره از آفتاب و عطا کنند که در میزان عطا و از کوه و سنگین
شتر بشیر است که او را در هر چه بدینند که بغیر شکر که لان با آن نرسد چهار بار که
خداوند در آن با او فرود کند بخشم هر که ملک و دولت خواند و او
عاقبت فرزند در نام او بنویسند و در روز قیامت بر او شهادت بدینند
ششم جهان باشد که توبه و بخیر و شکر آن غلامت کند به همه و جهان
باشد که هیچ و هر چه مقبول کرده باشد و اگر در آن شب در آن بفرماید
در روز از زهره شهادت و صدقان بنویسند این دعا مبارک است لا اله الا الله
و الله اکبر سبحان الله و بحمده سبحان الله استغفر الله لاهل و لا اله الا الله
هو الاول و الاخر و الظاهر الباطن که الملك و لا اله الا الله و لا اله الا الله
و هر که در آن دعا حضرت رسول ص بخواند که هر که در هر صبح و شام
ترتیب بخواند سبحان الله و بحمده سبحان الله و بحمده سبحان الله و بحمده سبحان الله
از حضرت ابراهیم روایت کرده است که هر که در هر صبح و شام
کروه است که حضرت رسول ص فرمود که هر که در هر صبح و شام
کند حق ترسم که نعمت خدا در روز قیامت از آنکه در هر صبح و شام
عبداللّٰه الغیب الحمد لله الذي جعلني من اولاده محبباً و لا اله الا الله

حسبنا و ذی قبی بکینه و الحمد لله الذي جعلني من اولاده محبباً
الذي جعلني ذی قبی بکینه و الحمد لله الذي جعلني من اولاده محبباً
سزاست که خود را بنام شهادت بخواند که هر که در آن دعا حضرت رسول ص
که هر از آن تسبیح را بخواند که در آن دعا حضرت رسول ص
هر ایشا بنید و ایمان غایب را بخواند که هر که در آن دعا حضرت رسول ص
صالح و روایت کرده است که این دعا را بخواند از یکبار که در آن دعا حضرت رسول ص
نوشته اند تا پیغمبر ما بعد از او رسیده است و حضرت در هیچ اند
خو از ما اللهم ارحمنا و ارحم ائمتنا و ارحم اهل بیتنا و ارحم اهل کتبتنا
افکر انک لا یجیب فی الاما کتبت لک و لا یجیب فی الاما کتبت لک
لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
استغفرت انک لک شاکف کلک شاکف کلک و لا یجیب فی الاما کتبت لک
طهر عکرت انک لک صلی الله علی محمد و آله
از حضرت امام محمد باقر روایت کرده است که هر که در هر صبح و شام
مطرح آفتاب این دعا بخواند که هر که در هر صبح و شام
بخواند و در همان بر چون آمل بر آنکه رسد با خود و ملاک
گویند که چنانچه که هر که از آن دعا خواند که هر که در هر صبح و شام
میکنند خدا رحمت کند که هر که این دعا را در روز اول یا هر روز بخواند

نمودند و خوب روی امید تو را بدادند و شسته بشد حق تا بر دهنی ازین
و عا هزار ملک کتو بیان برار و نبردند که روی پشیمان سبزه تر از ترناب
و ما و شب چهارده باشد همان کنت خدا این قدر تو را برای خودت
این دعا که هست می نسای حضرت فرمود ای مسلمان خیر در هر دو ماه
تا زاید از این یکوم ثواب این دعا رساند عرض کرد چهل می نسای
هر یکمان ثواب این دعا عشره بود برابر آن که می رسم که دستا دستند و هر
این دعا و دست از عهد و عبادت بردارد پس هر روز در این دعا را
بگوید و در حیات خود کند آن کس که هر شسته بخم بر در آن شب یا
در آن روز بخورد و بعد از آن که این دعا خوانده باشد هر شسته در پیش
و کند آنش آرزیده شود هر چند بر تری برسد و خداوند کرم خود عفو نماید
روحی که در جسم است این دعا را بر کرد بر بنام الله الرحمن الرحیم
الحمد لله الذي لا اله الا هو الملك الحق المبين الذي لا اله الا هو
الذي لا اله الا هو الذي لا اله الا هو الذي لا اله الا هو الذي لا اله الا هو
عبدك مؤمن صوفي والياني بيبك فشاء الخلق العظيم والياني
فوق السموات والارضين فاعطها من فضلك ما يفيق
عبدك مؤمن صوفي فاعطها من فضلك ما يفيق
الماء ثم عا ربنا والسموات الخلق العظيم على العرش

القول

استوى له ما في السموات وما في الارض وما بينهما
وما تحت الارض فانما انتم عبد بانك انت الله لا ترفع
لما وصفت ولا تجعل من انك ولا تملك ولا تجوز
ولا ما رفع لما لظنك ولا ما عظم لما صعدت وانت الله لا اله الا انت
كنتا لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك
من انك انت الله لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك
وانس ولا تملك من انك انت الله لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك
ولا تملك من انك انت الله لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك
تو فقل لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت
علا كل شئ وانت انت الله لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت
وانت انت الله لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت
انت الله الذي لا اله الا انت انت الله الذي لا اله الا انت انت الله الذي لا اله الا انت
تؤمن وكنتك من انك انت الله لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك
عبدك مؤمن صوفي والياني بيبك فشاء الخلق العظيم والياني
فوق السموات والارضين فاعطها من فضلك ما يفيق
عبدك مؤمن صوفي فاعطها من فضلك ما يفيق
الماء ثم عا ربنا والسموات الخلق العظيم على العرش

و منتهى كل حاجه و روي كل خير و حتى كل شئ منسكين
و حضرت كل هادي و امان كل شاف و خرد الصفا و كثر الفقه
مفرد العالم معين الضالين ذلك الله ربنا لا اله الا هو
تلقى من عبادك من فوقك عليك و انت جبار من لا يدرك و تفتي
التيك عصه من عصم بك من عبادك ناصي من انصرت بك تقصر
الدونين استغفر لك الجبار العظيم العظيم كبير الكبر
سيد الشاد ايت مؤيد اول صبح المنصحين منقش عن الكبر
جيب دعوى المضطرب استمع الشايعين انصر الناظرين الحكم
الكاين استرح الظالمين انتم الربيع خير الغافرين فاضحوا
المؤمنين مغيبا تصالحين انتا الله لا اله الا انت رب العالمين
انتا الخالق و انتا الخالق و انتا المالك و انتا المملوك و انتا
الرب و انتا العبد و انتا تاريف و انتا التزيق و انتا المظلم
فانا السائل و انتا الخوار و انتا الخجل و انتا القوي و انتا الضعف
و انتا العزيز و انتا الذليل و انتا الغني و انتا الفقير و انتا السيد
فانا العبد و انتا العاق و انتا الميحي و انتا العالم و انتا
الجاهل و انتا العليم و انتا العول و انتا الخشن و انتا المرحوم
و انتا المعاني و انتا البطل و انتا الجيب و انتا المضطر و انتا السجد

بنا

بانك انت الله الوليد القرم و اليك المصير و صل الله على محمد و آله
و اصحابه اجمعين الطيبين الطاهرين و اغفر لي ذنوبي و اسئلك عن خير
و اتقني من ذنوبي و صبر و تدبر و اسعيا بالامر بالمعروف و النهي عن المنكر
الغالبين و حبسنا الله و نعم الوكيل و لا حول و لا قوة الا بالله العلي
العظيم كقول الله عز وجل انت الله لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت
تؤمن و كنتك من انك انت الله لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك انت الله لا تملك من انك
عبدك مؤمن صوفي والياني بيبك فشاء الخلق العظيم والياني
فوق السموات والارضين فاعطها من فضلك ما يفيق
عبدك مؤمن صوفي فاعطها من فضلك ما يفيق
الماء ثم عا ربنا والسموات الخلق العظيم على العرش

که حضرت سید محمد باقر علیه السلام فرمودند که هر که در این راه باشد...

بگویند که این راه است که در دنیا و آخرت سودمند است...

بگویند که این راه است که در دنیا و آخرت سودمند است...

بگویند که این راه است که در دنیا و آخرت سودمند است...

لا يعلمها ولا يحصها شريك يا ذا الجلال والإكرام
وأهل ذلك الثابت ومشتقته ومشتوبه معني
ومن جبرج ذلك خلفك يا بديع السموات والأرض
اللهم كنت برب استخدتك ولا معك الله
فدعرك في ربوبيتك ولا معك الله أعانك
على خلفنا أنت ربنا كما تقول وقول ما تقول
الفايلون استنك أن تصلي على محمد وآل محمد
أن تعطي محمد أفضل ما سئلك وأفضل ما سئلك
له وأفضل ما أنت مستول له إلى يوم القيمة
أحمد أهل بيته النبي محمد ونسبي وديني و
مالي وقولدي وأهلي وقرباني وأهل بيتي وكل
زيدي في الإسلام أن يدخل في يوم القيمة
وخرابتي وخاضعتي ومن فليد في دعاء أو استدعي
إلى بداء أو رد عني عبادة أو قال في خير الجليل
عنده بهذا أو منبوعه وصبري والخراب والخراب
والمؤمنات بالله وإسمائهم القائمة الشايلة
الكاملة الظاهرة الفاضلة المباركة المتعاليبة

الحمد

أراك في التسمية السبع الكريمة العظمى المكتوبة التي لا
تجاوز من بؤ ولا في بؤ وأبواب الكتاب وصائمه وما
وما بينهما من سورة شريفة وآية خيمة وشفاة ووجه
وعودة ويكره في التوراة والإنجيل والفرقان
وصحفا إبراهيم وموسى وبكل كتابا ذكره الله و
بكل رسول أن سئل الله وبكل خير أقامه الله
وبكل قرمان ظهره الله وبكل نور أنار الله وبكل
الإله وحظمت له عهد نفسي واستعبدت من شتر
كل ذي شتر ومن شتر ما لحاف ولحدت ومن شتر ما
رقيب منته أكبر ومن شتر فسفة العرب والحر ومن
شتر فسفة الحر والانس والنساء والاسلامين
والبلبيس وصنوده وأسباعه وأبناعه ومن شتر ملك
النور والظلمة ومن شتر مادهم أوهم أو ألم و
من شتر كلهم وعتم وأذنه وتكم ونأذنه وسقم ومن
شتر ما حدث في الكليل والتفاد والتأنيب والأقدار
ومن شتر ما في النار ومن شتر ما في الأرض والأقطار
والفلوات والتفاد والبطار والأفهاد ومن شتر

من شتر ما الشفاة أو استنك اللهم من شتر كل ما عمل
وأجله ما عملك منه وما لم أفعله وأعود بك ربي
أن تصحون من ينم الله على أهل بيت النبي محمد صلى الله عليه
وآله ينم الله على نفسي وديني ينم الله على نسبي وديني
ينم الله على أهل بيته ينم الله على كل شيء أعطاني
ينم الله على الجني وقولدي وقرباني ينم الله على خيراني المؤمنين
ولخواني وما فليد في دعاء أو استنك خندي بكا أو استد
إلى أو من المؤمنين والمؤمنات ينم الله على ما رزقني
ربي ووزقني ينم الله الذي لا يظفر مع اسمه شتر
في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم اللهم صل
على محمد وآل محمد وصل على جميع ما سئلك عبادك المؤمنين
أن تصحهم بهم ومن شترهم وأصون عقي جميع ما سئلك
عبادك المؤمنين من انصود عنهم من الشوء والردى و
زيد من فضلك ما أنت أهله ووليته بأذن الطيبين
اللهم صل على محمد وآل محمد وأهل بيته الطيبين الطاهرين
وصحبي اللهم رحمتهم ورحمتي ورحمتك على كل مؤمنه من
المؤمنين والمؤمنات اللهم صل على محمد وآل محمد و

النفساء والفار والهمان والشمار والحساد والأطما
والأشبار ومن شتر ما يلقي في الأرض وما يخرج منها
وما يتول بالسماء وما يخرج فيها ومن شتر كل شيء
ومن شتر كل دابة رزق الخلق بناصيتها الرزق
على صراط مستقيم فإن تولوا فقل حسبي الله لا اله
إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم والعود
بإنا اللهم من اللهم والتم والخرن والعن والكسل
والجن والخل ومن حكيه الدر وعلبة الجبال ومن
عجل لا يتبع ومن عابن لا تلامع ومن قلب لا يتكلم و
من فطاه لا يتبع ومن ينجح لا يتبع ومن صحابة لا
تردع ومن اجماع على رضىك وتودر على خسر أو قوا
خذ على حبش وبما استناد منته ملكك المظنون
والأنبياء المرسلون والإمامه الطاهرون الطاهرون
والشهداء والصالحون وعبادك الثمنون وأسئلك
اللهم أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تعطيني من
الخير ما سئلتوا وإن نصبتك من شتر ما استنك دعا
واستنك اللهم من شتر ما سئلتوا وإن تعبدتني

الحمد

نصرهم واشهدنا بانهم واجمع بايهم وبينهم في الدنيا
والآخرة ولجعل منك عليهم اوقافا حتى لا يخلص اليهم
الا سبيل خبير وعلى منعه وعلى شيعته ومحببيه
على اوليائهم وعلى جميع المؤمنين والمؤمنات فانك
على كل شيء قدير فبسم الله وبالله وبمن الله والى الله
غالب الا الله ما شاء الله لا قوة الا بالله حينئذ الله
على الله وقوم امرى الى الله والنجى الى الله وبالله طوبى
واما ويل وكاسير وانجى واختر ولتخصم عليك ثوبك
والله مناب لا اله الا الله الحق القويم عكده القوس
والخصوف والخيم والملك والكل الصوفى لا اله الا الله
مخدا لا شريك له العلي العظيم لا اله الا الله سبحان
الذي كثرت من الظالمين وروى حضرت صاحب الامر عليه السلام
في رواية من روى عن ابن زياد القهري عن القهري العظيم
الكرشي في حديثه في كتاب البحر المحمود في منزل التوراة والقرآن
الظهير والشمس في منزل التوراة والقرآن العظيم في كتاب الكافي
والاصحاح في الحديث في كتاب التوراة والقرآن العظيم في كتاب الكافي
في الحديث في كتاب التوراة والقرآن العظيم في كتاب الكافي

فيها عرك وانت خالق من في السماء وخالق من في
الارض لا خالق فيها عرك وانت حكيم من في السماء
وحكيم من في الارض لا حكيم فيها عرك اللهم انزل
بوجهك الكريم وبنور وجهك المنير المنير المنير
ملكنا الفلكيم يا حي يا قويم استنك يا منيت الك
اشرف بيد السموات والارضون وما من احد الا يصل
عقب ما اول كون والآخرين يا حيا يا قويم يا حي
بعيد كبري يا حيا قتل كل حي والحي بعد
كل حي والحي حيا لا حي والحي والحي الموتى
والحي لا اله الا انت يا حي يا قويم استنك ان
نصرك على محمد آل محمد وارزقني من حيث تشيب
ومن حيث لا تشيب وارزقني واسع حلالا طيبا
وان فرج محض كل هم وكلمة وان يعطيني ما احوه
واملاه انك على كل شيء قدير في رواية من روى
ابن سلمان فارسي رضي الله عنه في رواية كراهت كراهت
شريف ابن الرضا عن ابيه جدهم بسيد ماله في الحديث في
صفت فرموده كه بارده كه است حضرت اولاد عبد الله السلام

سرا العبد كرهه استينجوا من القيد كسبب ان دهر حضرت در
دول تو در زمان نوزد ما حفظ بسند كتم في حديث
كن حراسه مودك ليرى من جميع حوان فاح نور ان دهر انان التهم
ان استنك يا حيا بغير حفيته ان استنك يا قويم يا حي يا قويم
اشرف بيد السموات والارضون وما من احد الا يصل
عقب ما اول كون والآخرين يا حيا يا قويم استنك ان
نصرك على محمد آل محمد وارزقني من حيث تشيب
ومن حيث لا تشيب وارزقني واسع حلالا طيبا
وان فرج محض كل هم وكلمة وان يعطيني ما احوه
واملاه انك على كل شيء قدير في رواية من روى
ابن سلمان فارسي رضي الله عنه في رواية كراهت كراهت
شريف ابن الرضا عن ابيه جدهم بسيد ماله في الحديث في
صفت فرموده كه بارده كه است حضرت اولاد عبد الله السلام

بوجهين اكر در جميع نوزد ما من ابيه در دهر انان التهم
دهر جميع حوان فاح نور ان دهر انان التهم
ان استنك يا حيا بغير حفيته ان استنك يا قويم يا حي يا قويم
اشرف بيد السموات والارضون وما من احد الا يصل
عقب ما اول كون والآخرين يا حيا يا قويم استنك ان
نصرك على محمد آل محمد وارزقني من حيث تشيب
ومن حيث لا تشيب وارزقني واسع حلالا طيبا
وان فرج محض كل هم وكلمة وان يعطيني ما احوه
واملاه انك على كل شيء قدير في رواية من روى
ابن سلمان فارسي رضي الله عنه في رواية كراهت كراهت
شريف ابن الرضا عن ابيه جدهم بسيد ماله في الحديث في
صفت فرموده كه بارده كه است حضرت اولاد عبد الله السلام

بول غلط کرده است پس بول بر جفت کرد در از غم طلب ما برادرم
حضرت فخر بود که جفت از آنست با ضرورتی که از نظر گشت خدیش باشد
پس حضرت بر جفت و بفرمودند ترغیب فخر ما نموده آن ملعون ملعون
بجواب رفت و آن لغف شب پدیدار شد و در غم بر بالین او نشسته
بود همچون پسر از غم گشت مرده و زانها زانها حوز در قضایم و قصه بود
تا تو بگویم چون فخر تر گشت در وقتیکه امام عظیم بن محمد را حاضر کردم
و قصد بدر بابت او در فاطمه گشتم تا گاه دیدم آنکه عظیم بن محمد
و دم حوز را بر سر غم گرفته و لب لایشر بر بالای غم فریب با یک
بزرگتر گشت و در میان فصیح با بر گشت که ای سهر صدر ازین روز و زمانه
ست زهر کرده است که اگر بد نیست بد نیست در صانع صادق اللطیف
من فخر تو را با بچه در میان فخرت فرود برم پس عظیم بن محمد از غم و عظام
بمزه در آمد و در اندامم بر هم خورد در وقت که لقمه می خفتند آنها
از او بیخبرند در دوارت علوم هفت حضرت است بدید خوشتر
ایسر که توی آفت زرد نامها و در آن است که اگر بر شرف بره بوزند
روز روشن کرد و اگر روز روشن گویا ناز تیره راه گشت که بر روز آن
آن ملعون غصه عظیمم زیارت زیارت حضرت بر دم حوز حوز
بمستم گشت حضرت شامتم و در روز مسلم دالمی عرض کردم بی حضرت

خدا سوگند میکنم که اندک آنجا که خودم در اینجا می که در آن حضرت شدی مرا بعد تمام
آن معدن کردم حضرت مرا امانت نمود و مرا بر غم گشتم که در آن روز خیر خیر
و دعا و عظیم نیست که هر که در هر صبح بخواند در روز آن ملایق نماید
تافت و هر که در این روز بخواند در حفظ و صاحب صدای باشد
تا صبح و این کار را بر من تعلیم کرد پدرم امام محمد مجتهد از ادب است
از پدرش امام زین العابدین هزار مرتبه استید شد از ادب است
مجتهد از پدرش است و در صبا از حضرت استید شد صلا است عبد الله
و این کار را در شران حمید شرح کرده اند اینست دعا مبارک
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ
وَأَكْرَمَنَا بِالْإِيمَانِ وَعَرَفَنَا الْحَقَّ الَّذِي عَنْهُ
بُكِّرُوا وَكَانُوا الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِي خَلْقِهِمْ وَجْهَانِ
الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ بِعَشْرَةِ عَشْرٍ كَمَا وَأَنْشَأَ حَتَّى
الْمَاءَ بِأَلْفِ لَفْظٍ كَمَا وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الشَّاهِدُ الْعَلِيمُ
الذَّالِمِ الْبَاطِلِ الْوَالِيعِ الْحَقُّ وَاللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السَّلْطَنَةِ
الْمُنْعِ وَالْإِسْتِثْنَاءِ السَّبِيحِ وَالشَّانِ الرَّبِّيعِ وَالْحَسَابِ
الْشَّرِيعِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ كَمَا صَلَّيْتَ
وَأَمَّنْتَ وَتَهَيَّبْ لَكَ الْفَخْرَ الْبَشِيرِ السَّابِقِ الشَّرِيعِ

السُّبْحِ وَالْمَاطِطِ وَالْأَخْبَارِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى
أَفْهَ مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَلَطَّقْ
بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ مَا كُنْ بِمَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ مِنَ اللَّهِ مَا
شَاءَ اللَّهُ لَا يَضُرُّكَ الشُّوْءُ إِلَّا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا
يَسُوؤُكَ إِلَّا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا تَقُوْكَ إِلَّا بِاللَّهِ
أَعْدَى نَفْسٍ وَعَرِيٍّ وَكَيْسٍ وَأَهْلٍ وَمَالٍ وَوَلَدٍ
وَدُوِّ بَنِي وَدِينٍ وَدُنْيَايَ وَمَا رَدَّقِي وَرَجِي وَمَا
أَعْلَفْتُ عَلَيْكَ الْبَوَابِ وَالْمَلَطْتُ بِبِحُلْمِ الْخِ وَمَا
أَلْقَيْتُ فِيهِ مِنْ نِعْمَةٍ وَخَلْقِيهِ وَجَمِيعِ خَلْقِي وَأَقْرَابِي
وَقُرْبَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ
وَبِاسْمِهِ الشَّامَةِ الْعَالَمَةِ الْكَامِلَةِ الشَّافِيَةِ
الْفَاعِلَةِ الْمُبَارِكَةِ الْمُسْتَقِيمَةِ الْعَالِيَةِ الْوَالِدَةِ الشَّرِيفَةِ
الْكَرِيمَةِ الظَّاهِرَةِ الْعَظِيمَةِ الْخَيْرِيَّةِ الْكَوْنِيَّةِ الْكَلِمَةِ
الْإِسْمَاءِيَّةِ الْوَالِدِيَّةِ الْوَالِدِيَّةِ الْوَالِدِيَّةِ الْوَالِدِيَّةِ
وَأَمَّنْتَ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورَةٍ شَرِيفَةٍ وَأَجْمَلَةٍ
مُحْكَمَةٍ وَسَلَامَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرَحْمَةٍ
وَالْإِنْجِيلِ وَالزُّبُورِ وَالْقُرْآنِ وَمُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَبِكُلِّ ذِي بِيَأْتِي أَوْلَى اللَّهِ وَبِكُلِّ سُرْبٍ أَرْكَلَهُ اللَّهُ وَبِكُلِّ
خَيْرٍ أَنَّى مَرَّ اللَّهُ وَبِكُلِّ وَهَانٍ أَظْهَرَهُ اللَّهُ وَبِكُلِّ
نُورٍ أَنَا زَاةُ اللَّهِ وَبِكُلِّ آيَةٍ اللَّهُ وَعِزُّهُ اللَّهُ حَقُّهُ
اللَّهُ وَفَدْرُهُ اللَّهُ وَسُلْطَانُهُ اللَّهُ وَجَلَالُهُ اللَّهُ وَجَلَالُهُ
وَعِزُّهُ اللَّهُ وَخَفْوَةُ اللَّهِ وَحِلْمُهُ اللَّهُ وَحِكْمَةُ اللَّهِ وَفَخْرُهُ اللَّهُ
فَعَلَا بِلَدِّ اللَّهِ وَكَلْبًا لِلَّهِ وَرَسُولَ اللَّهِ وَأَنْبِيَاءَ مُحَمَّدٍ
رَسُولِ اللَّهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ سُرْبًا شَرِيفًا اللَّهُ عَلَيْهِ وَالرَّحْمَةُ
مِنْ غَضَبِ اللَّهِ وَخَطِيئَةُ اللَّهِ وَكَلَامُ اللَّهِ وَعِظَانِ اللَّهِ وَ
لَحْدَانِ اللَّهِ وَبَطْنِ اللَّهِ وَفَوَارِعِ اللَّهِ وَجَنَابِ اللَّهِ وَجَنَابِ اللَّهِ
وَأَسْتِصَابِ اللَّهِ وَتَلَامِيهِ وَوَعْلَانِ اللَّهِ وَنَفْسِيهِ وَجَمِيعِ مَثَلِيهِ
وَمِنْ بَقَائِهِ وَصَلْوَةٍ وَتَوَكُّلِهِ وَتَوَكُّلِهِ وَتَوَكُّلِهِ وَتَوَكُّلِهِ
وَدَعْوَتِهِ وَتَحْلِيَّتِهِ وَبِرِّ الْكُفْرِ وَالشَّقَاقِ وَالسَّكِّتِ
وَالشَّرِّ وَالْحَجْرَةِ فِي فَنَاءِ اللَّهِ وَمِنْ شَرِّ نَوْمِ الشُّورِ
الْحَشْرِ وَالْمُؤْنِفِ وَالْحَسَابِ وَمِنْ شَرِّ كَيْفِ تَكْرِيبِ
وَمِنْ شَرِّ زَلَالِ التَّعْبِ وَتَقْوِيلِ الطَّائِبِ وَصَلْوَةِ الْكَيْفِ وَوَعْلَانِ
الْمُحْكَمَةِ وَمِنْ مَوَاقِفِ الْخَيْرِ وَالْقَضِيَّةِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَلَعُوْذِ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَجْرَتِهِ وَشَرِّ بَيْعِهِ وَصَلَابِ

منه وجار مؤذ وغشى مطيح وفقر ميس ومن قلب
لاجئع وصلوه لا ترفع ودعاء لا تبغ وعين لا
تدمع ونفس لا تهتج ووطن لا يشع وحمل لا يرفع ونسفا
لا تجانب غفلة وتفرط بوجيان الحسنة والندامة
وموازياء والسمة والشك والعي في دين الله ومن
نصب واجهها بوجيان العذاب ومن حرمت له
الثاير ومن ضلع الدين وعكبة الرجال ومن انظر
في الدين والقنوق الاهل والمال والولد والاعوان
وعينه معاينة ملك الموت واعوذ بالله العظيم
من الغرر والحرف والشرف والسرفي والمكرم و
الحسنة والسنة والحجارة والصخرة والارياك
والعقرب والصواعق والبرقي والقيود والقرود والجبون
والجذام والبوس واكل السبع ومبته السوء
وعصم انواع البلاء والاباء الاحرة واعوذ بالله
العظيم من شر السانية والمانية واللائية والحاصنة والعا
والحانية ومن شر لسان الثور ومن شر طوارق الليل
والنهار والاطارق نظير في جوارحه ومن درك الشفاء

القضاء

القضاء وجهه الكلاوم وسانكه الاغداوم وكنانغ العناء
والفقر الى الاكهار وسوء الميات وسوء الحيات وسوء النمل
واعوذ بالله العظيم من شر اليبس وجفودم والحوافيه و
البلع والشلل ومن شر الحسنة واللائس ومن شر النمل
ومن شر السلطان ومن شر كل ذي شر ومن شر كل
ما الخاف والخذوذ ومن شر مسفة العرب والعجم ومن
شر مسفة الجن والانس ومن شر ما في النور والظلم ومن
شر ما في ارضهم او ادمهم او اكلهم ومن كل سم ودم ودمع و
اقية وندم ومن شر ما في الليل والنهار والبرق و
البحر ومن شر الفساق والذغار والفسار والكتار
والحساد والشجار والحيات والاشجار ومن شر
ما ينزل من السماء وما يخرج فيها ومن شر ما يبعث
في الارض وما يخرج منها ومن شر كل دابة رج
احد بناصيتها ان رحت على صاحبها مستغفرا واعوذ
بالله العظيم ومن شر ما استعاد منه الملايكة والفرقي
والانبياء المرسلون والشهداء وعباد الله الصالحين
ومحمد وعلى وفاطمة والحسن والحسين والائمة المهديين

والاوصياء والنج المطهرون عليهم السلام ورحمة الله وبركاته
واسئلك ان تظلمني من حين ما سئلكه وان تعبدني
من شر ما استعاذوا بك منه واسئلك من اخرجك على طاعه
والجلبه ما علمك منه وما لم اعلم واعوذ بك من الشر
كله وعاجله واجيله ما علمك منه وما لم اعلم واعوذ
بك من شر ان ياتيها جبار واعوذ بك من ان يخصرك
الله من اذ في توجي هذا وقبله بعدك من الالام
من جميع خلقك كلهم من الجن والانس من شر سياتي
ضعيفا وتشد يد بشر او مكره او مساءة به بيلا او
بليان او يقبل فخرج صدره وانجم فاه وانجم لسانه
واسد سمعه وانجم بصره وارغب قلبه واشغله
بنفسه وامينه يعطيه واخذناه بملائكته وكنتمت
والاشد بمجولك وقولك انك على كل شئ قدير
اللهم انفض شر من نصب الحسنة والفضي من الكفرة
والغني على ذلك بالسيئة والوفار واليقي برعك
الحسنة وتبني ما الحسنة في ركا الواف واصح
خالصك لا تصح في جوارحه الله متبعا ويشرك الله

ان

التي لا ترام تحميها ويسلط الله التبغ حرة من عصما
من سكا وياسلمه الله الحسنة كلها غايرها مستح في
حجى الله الذي لا يستلخ وفي ذمة الله الذي لا يحشر
وفي حبلى الله لا يحشر وفي جوار الله الذي لا ينضام
وفي متبع الله الذي لا تترك وفي سائر الله الذي لا يفتك
توقونا الله الذي لا يخذل ولا يحول ولا قوة الا بالله
العلى العظيم اللهم اعطينا قلوبنا قلوب عبداك ومبارك
دا وليايتك وانه منك ورحمة انك انتك ارحم الراحمين
حسبي الله وكفى بربنا عونا الله ليس ذاء الله منسهي
ولا دون الله ملجأ من اعصر بالله كما كتب الله لا غلبت
انا ورسلا الله قوتي عزيرنا الله حين حافنا وهو
ازعم الراحمين وما توفى الا بالله عليه توكلت واليه
انيب فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت
وهو رب العرش العظيم شهد الله ان لا اله الا هو
العرز اليم ان الذين عنى الله الاسلام اعلم ذلك
من الشاهد بن خصنت بالله العلى العظيم استغفرك
بالحجى الذي لا يموت بعد موت كل عدو لنا بالاحول والافو

حسبنا الله ونعم الوكيل فان قيل انما هو في الدنيا
سورة وانما هو في الآخرة والاولى في الدنيا والاولى في الآخرة
انما هو في الدنيا والاولى في الآخرة والاولى في الآخرة
لا يخرجهم انهم في الآخرة والاولى في الآخرة
سما في خلقهم سما في خلقهم سما في خلقهم سما
مع العورات از اربعه عده ۲ روایت کرده که حضرت فرمود
انا انزلناه في ليلة القدر حوزا من قسبنا بكم واولادهم واولادهم
تفرخوا في ذل ما نفع با واولادهم واولادهم واولادهم
برده انا انزلناه ربه كما سبنا من ربه انزلناه من ربه انزلناه
پردن رفت مگر آنکه من بعد از آن حضرت در آن روایت
آن حضرت که بجز این روایت که در آن روایت که در آن روایت
هم از آن گفته با آنکه ۱۱ این است که در آن روایت که در آن روایت
و آن تعقیب آن که هر کس متولد شود پیش از آن که متولد شود
که از این بود که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
محمد را که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
که آن که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
کرده که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت

بود و قسم خورد که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
میگردید که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
از این روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
و در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
کتابت و در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
في كل كربة ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل
اشقة ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل
الغواذ ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل
بذل الغدا ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل
الغنا ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل اشقة
فانك في كل اشقة ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل
حاجة تلك اشقة ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل اشقة ورجاء في كل
حضرت امام رضا علیه السلام روایت در آن روایت که در آن روایت
انست بعبادك يا محمد الصالحين يا معرفين يا معرفين يا معرفين
هو يا معرفين يا معرفين يا معرفين يا معرفين يا معرفين يا معرفين
من رواك يا معرفين يا معرفين يا معرفين يا معرفين يا معرفين يا معرفين

ما بعد از آن که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
گفت پس در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
گفت و در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
و در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
شکست علی بن ابی طالب و در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
هم از آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
گفت آن حضرت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
با آنکه در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
منور آن حضرت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
از او پس در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
فرمودم خواهی که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
نقل کرد از صفی خاتمه حضرت امام علی علیه السلام که در آن روایت
آن حضرت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
دشمنان را که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
استغفر الله بجز در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
بگفته را که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت

که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
ای صافی که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
باز بر آن که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
حواهد که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
ایر از آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
الملك لله الواحد القهار و در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
مکین ان ان یخشد از حیوانات در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
بگفته عالم گفت قسم بفرموده که در آن روایت که در آن روایت
بود نیز آنکه در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
از زبانت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
قسم نمود که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
شوم شایسته که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
امام ضامن خواهد بود که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت
در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت که در آن روایت

الطريق مراكبه من يسكنه صدق في اورا ازم انوار هر دو كره
اللهم احسن عبيدك التي لا تسام والكنفي بركك الذي
الذي لا تزلم وازعنا بقدرتك علينا ولا هلكنا و
انك الصالحين وبت كم من نعمه التي لا تحصى بها على كل لك
عندك ها اجزي فبا من كل عندك بلاء صبري فكم تحبني
بحر مفي ويا من كل عندك بلاء صبري فكم تحبني
باذ العرف الدائم الذي لا ينقصي انك ابلدا النقاء
التي لا تنقص عدا استك ان فضلي على محمد وآل محمد
واذ في بك في محو لا عدله والجارين اللهم احسن
على ديني بدنيك وعلى اخير من يتفواي وتغلق
في اجرتي عنك ولا تكلفني في نفسي في الحشر يا من
لا تنقصه المعصية ولا تنقصه المعصية استك حيا
عاجلا وصبر احسنك لا وزنا وسحا والغاية من جميع
البلابا والسك على العافية يا ارحم الراحمين رب
والله سكرته من بعد البه عورت كذا انك من بياه روم
باين كلات هذا كذا هشت م از ازم از ازم من بعد ازم
كدره شرب من بوم كدره كالم باه روم ان ازم من بوم كدره
ازم

فروغش كرم كوزم ودر تنها شب از غروب بيدارم به تمام آمد كرم
روا كوزم در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
نورم در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
مردی در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
كيا به كيا كيا كيا كيا كيا كيا كيا كيا كيا كيا كيا كيا كيا
در وقت كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
از ازم بيدارم در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
در خط ارض دف تری غرضی در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
كردم كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
و كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
رضی الترم این كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
از ازم كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
مردی در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
التم بود در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
عبدی كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
از ازم كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا

این دعا را خواند و در هر روز بخواند این دعا را در هر شب بخواند می کردید
اللهم احسن عبيدك التي لا تسام والكنفي بركك الذي
لا تضام ولا تنقص بقدرتك على ربي لا اله الا الله
الرحمن الرحيم انك اعلم واسكني في دارك يا الله
استغفر و بايها مني و تحمدي رسول الله الكافي يا كافي
انراهم من ربي و محو من ربي انك في ما اتا فيه الله الله
ربي لا اله الا الله يا حيا يا قيوم يا ذا الجلال و الاكرام
انك اني من الخلق و من خلقك يا حي يا قيوم يا ذا الجلال و الاكرام
حي يا حي يا حي يا حي يا حي يا حي يا حي يا حي يا حي يا حي يا حي
هو ربك الرحمن العظيم ربي البر ارحم الراحمين و ربي ارحم الراحمين
سند مع خود از ربيع شهر كره كه منورم عورت كفت عيني از سنده
مهرين مهر با مهر مهر و اتمه در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
مهرين كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
این دعوتهم بود كه ان موعن نصر كتن انصرت كره بودا ندر دكان در دكان
پروا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
بود و شتر ازم در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
جسم كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا

بمن خير ولو كره ما يعجزم كره بر انصرت و در دكان در دكان در دكان در دكان
بهره ان رسيدنك بركت بر اين مهر استباه و ابريد در دكان در دكان
اگر كشته و بنور تو سبكه نرد از رسيدنك در دكان در دكان در دكان در دكان
سرا بود در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان در دكان
بريدم و انصرت مهر كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
اربع كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
حسب رب ارحم الراحمين الله اعلم و انك اعلم و انك اعلم و انك اعلم
انك ان جعلنا بكناك و كبرنا لذنن قومك بالاحقره
حيا يا مستوفيا و جعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه و في
اننا نهم و قوا يا ذا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
على انك يا ربه تقوا اللهم انك اعلم و انك اعلم و انك اعلم و انك اعلم
بهر بخي و عيبك و كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا كرا
اللهم من انا ذا يا يسوع من جميع خلقك فاحم عنا عيبنا
واقصم عنا سقمنا واسقنا القليل و اغل عنا الكثرة
وخذنا من بين يديك و من خلفك و عن يمينك و عن شمئلك
شما اعلم و من تخلفك و من فوقك يا ذا الجلال و الاكرام در

خالصا الذكرك ورضيتا لك بما يع التوحيد و
الخطا الجحد بطول النعمان يدعيه اهل الميراث
في فلكك ولم تشارك في العبادات ولم تفكر ان يحبك
الاشياء على الله عز وجل لا تفرق بيننا ولا تفرق
العشوب وانفقدت فيك حمدوا عنك فليبتغ
بغلكهم ولا يبالك عزهم العبيد ولا يبتغى اليك
بصرنا غير في حجب ويزك ان نعت عن صفة الخلو
صفات فلك نرك وعلى ذلك كبرياء عظيمك لا
يقص ما اردت ان يرد ولا يرد ما اردت ان
ينقص ولا احد شهرك صبر فطرنا الحق ولا
حقرنا حين يرك القوس وكلت الافهام عن نفس
صبرك وانحسرت العقول عن عظمتك وكفرت
واما الخزان الفاضل الذي لم نزل الا بالانوار
في الصوب فلك لبر فيها عبيدك ولم يكن لها
ولا هم لنا الا ان عظمك فلك لم يترك انشاء ولا
فكرنا في الفلوب لصفتك ولا نفع العقول لجل
عزتك حاد في مكرهك عبيدك مذهب الشكبي

مؤلف

فما صنعت الملوك لم يبدنك وعنت الوجوه بلك
الاشياء لك وانفاد كل شئ من عظمة لك
كل شئ لولم يرك خصعت لك انما لرب كل
دون ذلك تحببنا انما في هذا انك لم تدبر في
نصاريفنا الصغار فمن نفعك في ذلك نفعنا
الرب حبرا وعقله مبهورا وتفكر من عظم الله
الاسم فلك انما حذركا متوازا ومتوازيا
يدرك كل شئ من مفعول في مكرهك ولا مطور
في العالم ولا منقصر في العرفان فلك انما حذركا
مركب في الكبر اذا اذرك والقي اذا اسقر
في السر والنجار والعدو والاصحاب العتق والارباب
وبالظلمة والاسرار الكرام يكون فيك فلك
الرجبة ومخلفك منك في ولا يجر العضمه فلك
في مبروق نعمائك وكما في الاك حفوظ الكفر
والذم عظمك في مبروق وعقله لم تكلفي
قوة طاعتك ان لم ترض مني الا طاعتك ولكن
وان بالعت في العباد والعت في العباد بما ليع آلاء

حنا ولا مكانا لفضلك لاننا نعلم الله الذي لا اله الا
انت كم نعت ولا نعت عبيدك ولا نعت عبيدنا
ولا فضل لك في علم الخبيات ما لا انا نعلمنا ان
شئنا ان نقول ان يكون الله انما نعلمنا ان
به نفسك واصحابك لهم لك انما نعلمنا ان
وسلك يد المنصور وحكمه كبر الصواب وسلكه
المنصور وعظمتك به العظمون حتى يكون لك مني
وصاحب في كل كبره عبيدنا فلك من ذلك مثل
وتوجد اصناف الخوصين والقبائل اجناس العارفين
وتناء جميع المملوكين ونفيل ما انت في طار من جميع
خلفك من الجحان وارغب اليك في صفة ما انظمت
به من عبيدك فيما انبر ما كلفني به من عبيدك واعظم ما
وعلى على شكريك انما نفعنا بالنعمة فضلا وطولنا
بالشكر كما وعدنا في عبيدنا انما نفعنا بالنعمة فضلا
من ذكرك عبيدنا فضلا وعظمتك من شكريك
واعظمتك من عبيدنا فضلا وعظمتك من شكريك
مع ما انظمت من العارفين وسعت في من كرام الخليل

نفاذ

فما صنعت الفضل مع ما اردت مني من الخيرة والنعمة
من كبري الرعية واصطفيتنا بلخبر النبئين دعوة
واقصلمهم شفاعا محمدية اللهم يا نفعنا ما لا نبتغي الا مع
معرفتك ولا نجف الا عفو لك ولا نبتغي الا فضلك
وهب لي في روي شئنا انهم على به مصيبتنا اننا
ولما نعلمنا بشوقك في رعيه في الخلق فلك الباسط يا
مخود به لك الاضواء في حركتك ولا نبتغي في امرتك
فلك من الامام ما نشاء ولا يكون منك الا ما نريد
فل اللهم مال الملك مؤمن الملك من نشاء ونفخ الملك
من نشاء ونفخ من نشاء ولذا نشاء بيدك الخي
انك على كل شئ مبدي فوج الليل في النهار ونفخ النهار
في الليل ونفخ الخي من الملك من الخي ونفخ الخي
من نشاء في حساب انت النعم الفضل الخالق البارئ
القادير الطاهر المقدس في نور القدس وذكرك يا
المجد والبر والعظمت بالكرامة والعظمت بالبر
والنقاء ومخلفك بالعبادة والثناء لك انما نعلمنا
والسلطان المشايخ والنجود الواسع والقدرة العظيمة

لا تزدده عن القوم الظالمين وفلما استقرت بك
الذي لا يخبر عن الباطن فما انا ذا استعدت
في بطنك منضام حزن سلطان يستعدك بغيره
مغلوب منبسط على معضوب وجعل حالف رفيع موهوب
لكل صخر وطوائف جبلتي وانفقت على الكاهن
الا اليك واستندت على الجهاش الاهدك والنفس
على اموري في دفع مكر وهدي واشدنت على
الارال في ازاله ظلمه وحذرت من استنصره من
عبادك واسلختي من فلتك بمن حلفك طمحا
استنصرت بصيحي باشارة على بالويرة اليك واستنصرتك
دليل قلم بكلمة الا اليك ووجعت اليك باموال
طالع رايا منسكنا عا لانا لا تفرج الا بعدك اخلا
خلاص الابلما الحضر وعلك في صخره ولياها وفما
فانك فلك وهو لك الحضر الذي لا يؤد ولا يبدل ومن
بقي عليك ليصره الله وذلك جعل لك وتلك
اسنة في الساعه استنصره لكانا فاعل ما امرت فاستنصر
لكم وحذرتي واقترا علم اليك انك توفى القوم

بهم

من الظالم للظالم وانهم ان لك فدا لا تخد فيه
من الغايب العيوب لا تهم لا تبصرك فعا نك ولا
تخرج عن فبكتك من ابدك ولا توفى فاني ولا تخرج
حزبي وهلمني لا سلطان في الصبر على انا نك وانظار
حملك فلكم نك باموال في فوري كل فادرو وسلطانك
عالي كل سلطان وفعا نك لحد اليك وان اهدك وجع
كل ظالم اليك وان اصرته وقد اصرته باسبك حلك عن فلان
بن فلان وطول انا نك كوامها لك اناه وكاد القوم لا يتوا
على كولا النقة بك والبهن بوجدك فان كان في صفا نك
التايد وفدا نك لما صبه ان نيب او نبوب او بوجع على
او بقت مكر وهدي وتقبل عن عظيم ما ركب من نصرا على
حملك الخد او فوج ذاك في فلبه الساعه الساعه قبل ان اليد
بغيتك لبا نعتك بهلكه وكديون معرفتك الذي استنصرته
عندك وان كان في حملك غير ذلك من مظاهر عن ظلمك
بانا حرك الظالم البغي حلت اجابته دعوتك فصل على حركه الكثرة
من ساعه لك عن من ساعه وانجا في عقليته فعا نك
تايدك منصر واشتبه نعمتك وسلطانك ونك عند حركه

والعوانة من في ملكه كل من في وفوا نصاره كل مفرقه
واقره من بعد ما التي لم يبا لها باليسر وانزع عنه سلال
عزك كنجافه بالاحسان واقصه بانا صير اليزه واهلكه
بامهلك الفرز بالحا ليزه وانزه با صير اليزه الطاعه لك
بالا ذل القية الباعية وانصره وانصب ملكه وصفا نك
واقطع حمره واقطعا ناره واقطع ناره وكور شمس وانصب
نفسه واقصه شركه صمد متا ناره وانزع انفسه كحل حقه
ولا تدفع كرجه الا من كنها ولا دفعها الا تصنها ولا كلفه
خيمه الا دفعها ولا فائمة علو الا دفعها ولا ذكنا الا دفعه
كلا سببا الا دفعته وانزع نصاره وصنعه عبا ديك بعد
الاقصه وسنتي بعد ليغيبه الكله ومفني الروس بعد
الظهور على الانبه وانصب نبال ليزه القلوب العجلة ولا
التيه والامة المجره والبرية الضائقة واذل سوار الحمار
المطلة والاحكام المهلكة والسنة الدائرة والتمار المبرج
والنكاد والنجرة والانا جال الحرة والندريس المجره و
الحا زيب المجره والساجد المندقة وانزع به الافلا اللبنة
وانزع به الحمار الشاعه وارويه الكهونا للاعبه والاكابا

انظروا

بهم

قال في كتابه عن الامام بطريقين اولهم من تصورات لغزته بعد ان باعتهما درسته
 اية وعنده مفتاح الغيب فانما يخرجانه لفظه بزرگه بدین طریق زوج
 طریقه نموده نظر بجای نموده معلوم میشود
 وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعَلِّمُهَا إِلَّا
 مَنْ يَشَاءُ وَيُعَلِّمُهَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا سُقِطَ
 مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا خَبَّرْنَا فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا يُبَيِّنُهَا إِلَّا
 الْأَنْبِيَاءُ كِتَابٌ مُبِينٌ

براد حاکم میر میزود دولت و در این صورت کسب شیخی می نماید از حدیث شریفه
 علم و غیره یاد آید چیز غیبی که بدین خاسته براد حاکم میر میزود از حدیث شریفه
 شاد و خرم بود و در این صورت کسب شیخی می نماید از حدیث شریفه
 نعمت یابد آنکه نعم و اندوه زیاده دارد تفرقه دارد و غمناک است اول غم بود از حدیث

ترقی خوانند تا به و عنده مفتاح الغیب
 از آن بعد از نماز صبح با هم عبادت کرده و هم تفرقه
 به کلام بخوانند اگر در وضو عظیم دارد و کسب
 اسرار میشود از آن بعد

در کتاب

33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100